

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

• NR. 4 • 02. MARS 2005 • UKE 9 • 30. ÅRGANG

Man kan kanskje kalle
denne sykdommen
for høflighet

Blir pensjonstaper

Trilid Klockervoll er en av mange langtidsstudenter som taper på den nye pensjonsreformen.

s. 8

Kjemper for likeverd

Møt Lise Nordbrønd, administrerende leder på Kvinnforsk.

s. 10

Flere familieleiligheter

SiTø bygger åtte nye familieleiligheter på Mortensnes.

s. 9

Studentenes dom

I en omfattende undersøkelse har over 1300 studenter vurdert SiTøs ulike tilbud.

s. 6 og 7

FRA TROMSØ MED HÅP

Colombianske Ana Paola Romero fra ACEU, vinneren av Studentens fredspris 2005, besøkte i forrige uke Tromsø. Hun forteller at fredsprisen gir nytt håp i kampen for studentrettigheter i Colombia, en kamp som hvert år krever flere liv.

s. 2 (leder), 4 og 5

UT

Bowling - er ikke det synonymt med
harry menn i nestehale?

Utopia testet bowling s. 8-9

LEIAR

Askild
Gjerstad

ANSVARLIG REDAKTØR
redaktor@utropia.no

Fredsprisbesøk til ettertanke

Det er mykje å klaga på for oss som studerer her oppe under nordlyset. Som me kan lesa her i avisa, er boligtilbod, ølprisar og kapasiteten på Kraft nokre av dei sakene som irriterer oss. Me må dessutan leva med europas høgaste matvareprisar, og flyreiser sørover ser ut til å bli blir dyrare og dyrare for kvar måned som går. Lånekassen er vår evige fiende, no vil dei til og med ta frå oss reisestipendet. For ikkje å nevna Tromsbuss, turen med rute 20 frå sentrum er vårt vakne mareritt fem dagar i veka.

I forrige veke fekk me sjansen til å setja vår daglege klagesong i perspektiv. Då kom nemlig ein representant frå Columbianske ACEU på vitjing til Tromsø, dei er årets vinnarar av dei norske studentane sin fredspris. Alle som var tilstades på eit av dei to foredraga som Ana Paula Romero heldt om studentdemokrati i Columbia, fekk høyra ei skjelsegjende historie om eit studentliv som står i sterk kontrast til våre eigne liv som studentar i Tromsø. Å engasjere seg i studentdemokratiet i Columbia er det same som å setja sitt eige liv i fare. Berre i ACEU er 52 studentaktivistar blitt drept sidan dei vart starta opp i 1998. Studentane i Columbia lever dagleg med truslar og vald innpå livet, deira studentkvardag bryt fundamentalt med det trygge universitetsmiljøet me ferdast i her på tunet.

Fredsforskar Jørgen Johansen seier her i avisa at forskjellen mellom studentar i Tromsø og i Columbia, er at studentane i Tromsø gjev jamnt faen i alt som ikkje angår dei direkte. Det er freistande å gje han rett. Historia til Ana Paula Romero er med på å fortelja oss at me lever sjeldan privilegerte liv her oppe i vintermørket. Sjølv om vår jamne klagesong ikkje er vondt meint, må det likevel vera lov å spørja om me ikkje burde erkjenne vår eigen rikdom og vårt eige privilegium som nordmenn sterkare? Det greier ein kanskje ved å setja seg inn i kva det vil sei å leva i ufridom og fattigdom, og ved å sjå det nyttar å gjera noko med urettvisa i verda. I så måte var det trist at så få studentar hadde tatt seg tid til å gå på foredrag forrige måndag.

40-50 engasjerte studentsjeler var tilstades då Ana Paula Romero fortalde si sterke historie. Kvar vart det av dei 8950 andre?

Kvinnedagen – på tide å åpne øynene

KOMMENTAR

Tekst: Benedikte Aas og Ida Løken Killie

Kvinnekamp er en kamp mange forbinder med 70-tallet, da mødrene våre sto på barrikadene og kjempa for et mer likestilt samfunn. Mange tror også at denne kampen er over og at vi faktisk lever i et likestilt samfunn. Derfor er det på tide at alle – kvinner som menn – åpner øynene for den kjønnsundertrykkinga som fortsatt eksisterer.

Et samfunn der 17% av landets ordførere er kvinner og hele 84% av professorene ved norske universiteter er menn kan ikke kalles likestilt. Et samfunn med seksualisert vold, seksuell trakassering i skolen og på arbeidsplassen, en stor overvekt av menn i topplederstillinger og ekstreme skjønnhetsidealer er heller ikke likestilt.

Norge er et land som er et forbilde likestillingsmessig for mange andre land. De nordiske velferdstatene har

flere kvinner i arbeidslivet enn de fleste OECD-landa, vi har selvbestemt abort, eget likestillingsråd og har også hatt kvinnelig statsminister. Likevel har vi nemnder som bestemmer om kvinner skal få ta abort mellom 12. og 16. svangerskapsuke og vi har bare hatt én kvinnelig statsminister. De fleste kvinner i arbeidslivet jobber deltid i lavtlønna stillinger, noe som gjør at lønna kvinner tjener fortsatt bare er lommepenger for mange.

Kontantstøtta bidrar til at kvinner oppfordres til å være hjemme med barn og husarbeid i stedet for å påbygge utdanning og karriere. I stedet for kontantstøtte kan en innføre 6-timers arbeidsdag med full lønnskompensasjon, økt barnetrygd og full offentlig barnehagedekning. Studenter med barn burde også få mer støtte og bedre tilrettelagte tilbud for å kunne fullføre utdanninga si uten nevneverdige problemer.

En av grunnene til at mange bedrifter bevisst unngår å an-

sette kvinner i høyerestående stillinger, er at kvinner får barn og blir da borte fra arbeidsplassen i omtrent et år på grunn av fødselspermisjon. For å unngå dette bør en tredeling av fødselspermisjon innføres, slik at kvinner får mer tid sammen med barna, samt at foreldrene selv bestemmer hvordan de ønsker å fordele permisjonstida.

En forutsetning for at vi skal oppnå et samfunn med full likestilling er en sterk offentlig sektor og en sterk velferdstat. Privatisering av offentlige tjenester flytter makta fra folkevalgte organer, og over til private bedriftseiere. Dette er direkte angrep på demokratiet og et angrep på demokratiet og et angrep på kvinner.

8. mars er kvinnes internasjonale kampdag og i den anledningen bør alle kvinner – og menn – begynne å bli oppmerksom på at likestillinga ikke har kommet så langt som det man kanskje tror. Kom dere ut i gatene og krev deres rett!

For 10 år siden

Den vanskelige lesesalsituasjonen på universitetet har ført til at lesesalsinspektøren på ISV, Ingelin Søraas, innkalte til et møte der kun hovedfagsstudenter var invitert. Der ble en omgjørelse av lesesalen i UB – kjelleren til lesesalsplasser til hovedfagsstudentene diskutert. Begrunnelsen for at bare hovedfagsstudentene var invitert var at det er hovedfagsstudentene som i første rekke blir berørt av lesesalsplassmangelen. Dette opprører grunn – og mellomfagsstudenter, som føler at hovedfagsstudentene har "kuppet" UB – kjelleren.

Hentet fra saken – UB – kjelleren stenges for grunn – og mellomfag?

For 25 år siden

Den sovjetiske invasjonen i Afghanistan har vakt en store av berettigede protester over hele verden. Samtidig synes den siste rest av avspenningspolitikken å være på full fart ut, men kaldkrigshissere styrker sine posisjoner både i øst og vest. I den situasjonen, med atomkrigens trussel om snarlig utsettelse av hele menneskeheten som dyster bakgrunn, er det helt avgjørende betydning at vi holder hodet kaldt. Det blir viktigere enn noen gang å prøve å analysere og forstå bakgrunnen for det som skjer, istedenfor å la seg rive med av følelsesmessige stemningsbølger.

Hentet fra saken – Invasjonen i Afghanistan

Utropia er et organ for studentene i Tromsø. Avisen utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

REDAKSJONEN

Pernille Dehli
Christian Grevstad
Glenn Fagervik
Mikkel Berg
Calle Manøver
Agnieszka Brzycka
Lisa Merethe Halvorsen

Clemet Askeheim
Lene Heitmann Rasch
Siw Hildebrand
Ragnhild Hageberg
Victoria Gonzalez
Jan Erik Kristiansen
Frithjof Eide Fjeldstad
Andreas Myrvold

Ole-Kristian S. Losvik
Benedicte Aas
Joep Aarts
Lone Dybdal
Francis Nyang Jørgensen
Bård Follerås
Mari Sofie Andreasen
Marthe Wikran
Dragica Vidovic

3

Onsdag 02. Mars 2005

NEWS IN BRIEF

Tromsø gets top marks a student town

Every year TNS Gallup conducts a research among students about different services that Studentsamskipnaden (student welfare organization) offers. This year, SiTø is in the middle on the list. Offers at the canteen got good marks for hygiene and capacity, but students think that prices of cold dishes should be lower, and choice of cold dishes, vegetarian food, and salads better. Student house *Driv* got good feedback for working hours, site and program, but critic for prices, especially of food and entrance for different happenings. *Sport hall KRAFT* got bad feedback for locker rooms, training prices and size of the training facilities, but good marks for site and equipment standard. *Housing* is marked as one of the worst in the country. SiTø got bad marks for their housing offers, especially for common facilities, site and trash managing. It is above average only concerning contracts. Tromsø is marked the best in country as a student town.

Peace prize gives hope

Ana Paola Romero, who won the Student peace prize for 2005, visited Tromsø last week. She told a story of the Colombian student organization ACEU, founded in the 80's as a reaction to stagnation of student engagement in Latin America. It prioritized officially financed studies that should be available for all in whole Colombia. But paramilitary groups endangered those students' lives and many were killed. Others were threatened or had to run away and many were victims of horrible police violence during demonstrations. Many ended up in prison in a land without legal security. In that difficult situation, ACEU had to focus on protection. Their work resulted in a legal proposition that gives students who had to run away possibility to continue education elsewhere. –We work on getting Colombia out of civil war through negotiations, not through violence, says Romero, and underlines that student peace prize in a small country as Norway is a big help for a better Colombia.

Students in Tromsø don't give a damn

Peace researcher Jørgen Johansen lectured on many universities in Colombia and has a good knowledge about conflicts there. – Campus is a politic battlefield... Students in Colombia have a strong political awareness, because they live in a conflict area. It is a big difference from Tromsø, where students don't give a damn, says Johansen. Civil war has been raging in Colombia over 40 years, without any hope for peace.

Students for Peace, Why?

DEBATT

Av Alberto Valiente Thoresen
Representant for student
Network for peace, Tromsø

More or less two years ago, a group of students from the University of Tromsø organized themselves as the Student Network for Peace (SNF, for its initials in Norwegian). The purpose of such a network was to function as an umbrella for individual students and their organizations that were engaged in non-violent conflict resolution and peace work.

As it is evident, the notions of peace and non-violence are rather abstract and all including concepts. Therefore, ever since its conception, SNF's biggest challenge has been risking lack of focus, while concentrating on the big picture instead of more immediate goals. As the saying goes; sometimes it's hard to keep track of the trees when you only look at the forest.

Because of this, I have on occasions heard that SNF is a poorly defined organization, where everyone pulls in their own directions. From outside,

this might be interpreted as a weakness, lack of unity and little coherency.

the truth is that this shortness of final definitions is SNF's strength. Therefore, its future members should try to employ as little time as possible in achieving precise characterizations of the organization, because the disagreements implied in defining non-violence and peace just don't have an ultimate solution. It's important that this network has a broad and all inclusive conceptualization of its activities. This openness of reality shouldn't be feared. It's a sort of freedom that is a value in itself and constitutes the basis of the information needed to educate for peace.

Another complication is that peace describes a social state and when it's admitted that society is dynamic, it means that when peace is achieved, there is no guarantee that it will be preserved. This implies that peace is constantly reached at all moments and different levels of societies, and it is likewise broken constantly throughout the various social worlds in time and space. It

is precisely because of this that SNF becomes relevant in Norway. It can function as a structure that constantly engages students in furthering non-violence in society, in order to educate and guarantee that contexts of social peace are achieved and preserved in all social spaces.

In this sense, we have a lot to learn from Asociación Colombiana de Estudiantes Universitarios (ACEU) and their representative, Ana Paola Romero. ACEU is a student organization that constantly faces the threat of violence against their freedom of speech and expression from every front in Colombia. Violence is their imminent enemy, and ironically, this makes it easier for different student political projects to cooperate with each other under a common banner in the defence of peace and human rights. In this struggle, they try to respond with non-violence, because they believe that the perpetuation of war comes from the faith in violence. They advocate exits to the civil war based on political solutions and negotiations. They risk their lives in order to achieve a social state that

gives them the right to disagree with each other and to voice these disagreements without fearing for their physical integrity.

This right to speak out without fear is something we have in Tromsø, and Ana Paola has come to remind us how fortunate we are. ACEU reminds us how important it is to voice disagreements constructively, and how valuable it is to be able to transform these disagreements by respecting each others' individual needs. Ana Paola has also come to ask for our help in remembering what is happening with them in Colombia and transmitting our disagreements with this situation to our governments so that they can put pressure on the perpetrators of violence. From now on, when people ask me, why a Student Network for Peace? I will avoid long discussions and easily say, for helping other students like the ones in ACEU and to educate for preventing that other places of the world can ever come close to the situation students experience in Colombia.

Thoralf
Fagertun

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Bli hørt!

Kronikk: 6000 - 8000 tegn
Kommentar: 3000 - 4000 tegn
Utrop: maks 2000 tegn

Kontor 77 64 59 03
Mobil 47 76 18 83

STUDENTENES FREDSPRIS

Fredsprisen gir håp

- Faren for å bli drept eller bortført vil fremdeles være til stede. Men nå vet overgriperne at noen reagerer på forbrytelsene. Det gir håp.

Tekst THORALF FAGERTUN

Det sier Ana Paola Romero, medlem av den colombianske studentorganisasjonen ACEU, som er vinneren av Studentenes fredspris 2005. Nylig gjestet hun Tromsø for å fortelle om organisasjonen og de utfordringer medlemmene står ovenfor i dagens Colombia.

- ACEU ble stiftet i 1998, som en reaksjon på stagnasjonen i studentengasjementet i Latin-Amerika på 1980-tallet. Organisasjonen vedtok å prioritere arbeid for offentlig utdanning; offentlig finansierte studier som skal være tilgjengelig for alle og som kan tilbys over hele landet. ACEU har i dag omlag 3.000 medlemmer.

Utfordringene er enorme. ACEU opptrer i et land hvor høyere utdanning er for de få. Blant Colombias 42 millioner innbyggere, finnes det 900.000 studenter. Arbeidet er dessuten livsfarlig.

Mange blir drept

- Året etter at ACEU ble dannet, begynte studentene å bli truet av paramilitære grupper. Noen ble drept. Mange måtte flykte og bytte universitet eller avbryte studiene helt, forteller Romero.

- Totalt har 52 av våre medlemmer blitt drept, 47 har blitt truet, 150 har måttet flykte, to er blitt bortført, seks er blitt offer for grov vold fra

politiet under demonstrasjoner og 281 er satt i varetekt uten at det finnes bevis mot dem. 85 prosent av disse sakene er ikke avsluttet.

Det er ingen spøk og sitte i colombiansk fengsel. Rettssikkerheten i landet er ikke-eksisterende.

- Man risikerer å sitte i varetekt i opptil seks måneder uten å få snakke med advokat. Mange medlemmer av vår organisasjon er blant ofrene, og ACEU er en helt lovlig organisasjon i Colombia, sier Romero.

- I Cordo, en by nord i landet, er alle medlemmene enten drept eller har måttet flykte. I år 2000 var det ingen igjen. Siden 2002 har antallet tilfeller der studenter blir utsatt for brudd på menneskerettigheter, økt med 40 prosent.

Ønsker forhandlinger

På grunn av den vanskelige situasjonen i Colombia, har ikke ACEU maktet å gjøre store fremskritt i arbeidet for en bedre utdanning. I stedet har organisasjonen blitt tvunget til å fokusere på beskyttelse.

- Vi må dessverre fokusere på å opplyse folk om de rettigheter de har, slik at de lettere kan forsvare seg når de blir ofre for menneskerettighetsbrudd, meddeler Romero.

Dette arbeidet har gitt resultat. Det er nå utarbeidet et lovfor-slag som gir studenter som har måttet flykte på grunn av trusler, rett til støtte fra det offentlige for å fortsette utdanningen sin et annet sted.

- Regjeringen har hittil ikke gitt noen som helst form for hjelp til studenter som har blitt truet. Den hjelpen som har vært tilgjengelig, har vært fra ACEU og studentenes velferdsorganisasjoner, forklarer Romero.

ACEU understreker at det er umulig å få et tilfredsstillende

utdanningstilbud i Colombia, før den 40 år lange borgerkrigen tar slutt. Organisasjonen utmerker seg ved å kreve en ikke-voldelig løsning på konflikten.

Arbeidet anerkjennes

- Vi jobber for å få Colombia ut av borgerkrigen gjennom forhandlinger, ikke gjennom vold. Bakgrunnen for borgerkrigen er ikke politisk, men økonomisk. Regjeringen har ikke gjort noe for å forbedre situasjonen til mange fattige. Vi trenger jordbruksreformer og bedre eiendomsfordeling. Det kommer aldri til å bli fred før disse grunnleggende konfliktene har fått sin løsning, og det skal mye mer til enn bare å få slutt på volden, mener Romero, og understreker at fredsprisen fra studentene i lille Norge er til stor hjelp i kampen for et bedre Colombia.

- Den gir oss ressurser til å fortsette arbeidet. Faren for å bli drept eller bortført er fremdeles til stede, men nå er det noen som reagerer på forbrytelsene, og det gir håp, understreker hun.

- Prisen betyr veldig mye. Det viser at organisasjonen blir anerkjent, at arbeidet vi gjør er seriøst og viktig.

OVER: Ana Paola Romero fra ACEU tror Studentenes fredspris vil gi organisasjonen et løft i arbeidet for studentenes rettigheter i Colombia.

VENSTRE: Den Tromsø-baserte fredsforskeren Jørgen Johansen karakteriserer colombianske studenter som politisk bevisst. Veggene på campus flyter over av politisk propaganda.

REDAKSJONSMØTER:

Onsdag 02/03 kl 2000 på driv
Mandag 07/03 kl 1615 på desken i Breiviklia

5

Onsdag 02. Mars 2005

STUDENTENES FREDSPRIS

FOTO: ESPEN SANDBERG

FOTO: ASKILD GJERSTAD

- Viktig at me bryr oss

- Kaffiaksjonen er norske studentar sin sjanse til å visa at me bryr oss, seier Kine Mari Karlseng og Julie Nåvik Hval i fredsprisgruppa på NTNU.

Tekst: ASKILD GJERSTAD

Dei to har vore på reise til Tromsø saman med Ana Paola Romero frå vinnarorganisasjonen ACEU for å presentera organisasjonen sitt arbeid i Colombia. Samtidig med at dei har vore på universitetet, har samskipnaden gjennomført kaffeaksjonen. Karlseng og Nåvik Hval meiner at kaffeaksjonen er svært viktig for norske studentar.

- Me vil anerkjenne den viktige rolla studentane har i kampen for menneskerettar, fred og demokrati. Me meiner at studentar er svært viktige den politiske debatten, og det er viktig at norske studentar er opptatt av kva som skjer i andre land. Gjennom kaffeaksjonen får norske studentar

sjansen til å visa at me bryr oss, seier Karlseng.

-2003 vinnarane Zinasu frå Zimbabwe kom på besøk til ISFIT no, og det var svært inspirerende å sjå kor motiverande og viktig fredsprisen har vore i deira arbeid, seier Nåvik Hval.

Ingen Trondheimspris

-Fredsprisen har fått kritikk for å vera for Trondheimsbasert. Kva tenkjer dåke om dette?

-Engesjementet rundt prisen her i Tromsø viser at dette ikkje er nokon Trondheimspris. Dessutan er prisen eit samarbeid mellom NSU, STL og SAIH, som finnes i alle universitetsbyane. Ingen av dei åtte som sit i komiteén som deler ut prisen, har direkte tilknytning til studentmiljøet i Trondheim. Det er og viktig at kven som helst kan nominera kandidatane til prisen, det einaste kravet er at prisen skal gå til studentar. Det er rett at prisen vert delt ut i Trondheim, men det åleine gjev ikkje grunnlag til å kalla den ein Trondheimspris.

- Studentene i Tromsø gir faen

Det er stor forskjell på studenter i Colombia og Tromsø, mener fredsforsker Jørgen Johansen. – Mens de colombianske er politisk bevisst, gir tromsøstudentene faen.

Tekst THORALF FAGERTUN

Johansen har forelest ved flere statlige og private universitet i Colombia, og har for øvrig inngående kjennskap til konfliktene i landet.

- Campus er en politisk

slagmark. Veggene er fulle av bilder av politiske ledere, politiske slagord og revolusjonære tekster. Det oppstår stadig konfrontasjoner på universitetsområdene, og studenter blir drept på campus, forteller Johansen.

- Studentene i Colombia har en sterk politisk bevissthet, fordi de lever i et konfliktområde. Det er stor forskjell fra Tromsø, hvor studentene gir faen.

Forskjellige grupperinger
Fredsforskeren forklarer at det i hovedsak er tre væpnede grupper og staten som utgjør borgerkrigen i Colombia.

ELN (Ejercito de Liberacion Nacional) ble stiftet av katolske prester på 1960-tallet. ELN kjemper mot de sosiale urettferdighetene og er i følge Johansen lite innblandet i korrupsjon og narkotikahandel. Det er ikke tilfellet med FARC (Fuerzas Armadas Revolucionarios de Colombia), selv om grupperingen startet som en venstreradikal reaksjon på undertrykkelse fra makthaverne.

- Den tredje geriljagruppen går under samlebetegnelsen

AUC, og består av diverse høyreorienterte paramilitære grupper. Det er en åpen hemmelighet at AUC støttes av staten og CIA.

- Studentene sympatiserer med forskjellige væpnede grupper og tar med seg konflikten til campus, sier fredsforskeren.

11. september
Borgerkrigen i Colombia har rast i over 40 år, uten noe håp om fred. Johansen forteller at situasjonen ble enda verre etter 11. september 2001. Under påstanden om å bekjempe terrorisme, gjør president Alvaro Uribe all opposisjon til fritt vilt. Også ideelle organisasjoner som kjemper for menneskerettighetene. Rettssikkerheten er

ikke-eksisterende.

- Uribe har innført et system der han oppfordrer folk til å angi sine naboer. Han har dessuten bevæpnet over 100.000 vanlige bønder og arbeidere, slik at de kan fungere som statens forlengede arm. Resultatet har blitt en eskalering av voldsnivået, forklarer Johansen.

Presidenten ønsker å knuse den venstreorienterte geriljaen med militær makt, og får støtte fra USA. ACEU er en av flere studentorganisasjoner som har innsett at vold ikke kommer til å løse borgerkrigen.

- Jeg har møtt studenter og andre i Colombia. Flere og flere er enige i at det ikke finnes noen militær løsning på problemene i landet, under-

Færre inkassosaker i Lånekassen

Flere og flere klarer å betale avdragene på studielånet sitt. I følge NRK nyheter er det ti år siden sist Statens Lånekasse for utdanning hadde så flinke lånetagere. I 2002 hadde Statens Lånekasse 44 500 inkassosaker, mot nærmere sju tusen mindre i 2004. Dagens lave rente er en av grunnene til at tallet har gått så kraftig ned. Lånekassen tar kontakt

med de med betalingsproblemer tidligere, slik at inkasso om mulig kan avverges. Det lave rentenivået og det faktum at arbeidsmarkede for de med høyere utdanning er bedre enn på lenge, er også faktorer som spiller inn.

SITØ- RAPPORTEN

FORNØYD: Vi er veldig fornøyd med SiTøs barnehagetilbud. Særlig synes vi personalet tar godt vare på smårollingene

Tromsø får toppkarakter som studentby

Studentane sitt generelle inntrykk er at Tromsø er ein svært triveleg studentby. Inntrykket av samskipnaden sitt velferdstilbod er meir blanda. SiTø sitt barnehagetilbod får svært godt skussmål, medan boligtilbodet får mykje pepper i rapporten.

Tekst ASKILD GJERSTAD/
THORALF FAGERTUN

Det er TNS Gallup som kvart år gjennomfører ei velferdsundersøking ved universiteta og dei største høgskulane i landet. Hovudformålet med undersøkinga er å finna ut korleis studentane vurderer velferdstilbodet til samskipnaden ved dei ulike institusjane. Her i Tromsø har TNS Gallup undersøkt alle dei ulike velferdstilboda kvar for seg. Over 1300 studentar har svart på undersøkinga, og alle samskipnaden sine tilbod er sett under lupa i rapporten. Studentane sitt inntrykk av

barnehage, bokhandel, idrett, sosialtjeneste, boligtilbod, kantine og Driv vert vurdert.

Hovudtendensen i rapporten frå Tromsø er at studentane er mellomfornøgde med samskipnaden sitt velferdstilbod. På dei aller fleste statistikkane havnar SiTø midt på treet i høve til dei andre samskipnadane i landet.

Studentane sine svar på undersøkinga vil resultera i forandringar. Det garanterer SiTø-direktør Ben Schei.

SiTø har bestilt den omfattande undersøkelsen med eit mål for auga: Å forbetra sine tjenester.

- Vi kjem til å bruke rapporten for det den er verdt. Det er veldig mange studentar som har svart på undersøkinga, og desse svarea gjev oss informasjon om kva vi må jobbe med, seier Schei.

- Denne undersøkinga er meget viktig for oss, understreker han.

Kantinedrift

Studentane sin dom: Kantine er ikkje overraskande SiTø sitt mest brukte velferdstilbod. Generelt sett er studentane brukande fornøgd med kan-

tinetilbodet, og SiTø oppnår gode resultat for hygiene og kapasitet. Studentane meiner det er viktigast å forbetra utval og senka prisnivået på kaldmat i kantine. Jamnt over er resultatene svært sprikande for dei ulike kantine. Undersøkinga viser også ei stor interesse for vegetarmat blant studentane, heile 72% er interessert eller svært interessert i at kantina tilbyr vegetarretter og salater.

Bens kommentar: SiTø har for det første besluttet å forandre navnet på denne tjenesten fra kantine til kafé. Utover dette kan det være flere forandringar i vente.

- Vi hadde en veldig fin diskusjon i styret og vedtok å lage en handlingsplan for hvordan vi skal forbedre tilbudet. Her kommer vi til å vurdere både struktur, tilbud og service. Studentene er middels fornøyd med vårt tilbud og det betyr at det må forbedres.

- Mange studentar mener utval er for lite og prisnivået for høgt...?

- Pris og kvalitet henger sammen, det må vi huske på. I tillegg må vi ta hensyn til

en del ytre rammebetingelser som er vanskelig å forandre, sier Schei.

Driv

Studentene sin dom: Studentane er passeleg fornøgde med DRIV. Dei frivillige gjer dei beste tilbakemeldingane på Driv, og Driv er klart mest besøkt av studentar som er nye i byen. Driv får gode tilbakemeldingar for opningstider, beliggenhet og kvalitet på programmet. Studentane er mest kritiske til prisnivået på studenthuset, og overraskande mange peikar på at Driv er for dyre på matserving og på inngangsbilletter til ulike arrangement. ¼ av studentane i Tromsø er innom Driv i løpet av semesteret, og svært få av desse seier at dei er misnøgde med studenthuset.

Bens kommentar: Hovedutfordringen for Driv er i følge direktøren de økonomiske. For å gjøre studentene mer fornøyd med studenthuset sitt, tror Schei det er viktig å forbedre tilbudet.

- Vi trenger flere ulike tilbud, samtidig som vi må få solgt det vi produserer. Vi må være

sikre på at vi treffer studentene med tilbudene vi tilbyr, understreker han.

Mange studenter mener at prisnivået er for høyt også på Driv. SiTø-direktøren tror imidlertid det er snakk om taktiske svar.

- Hvis man blir spurt om prisnivået er for høyt, vil man som regel svare ja, mener han.

Barnehage

Studentane sin dom: Barnehagetilbodet er det velferdstilbodet til SiTø som får den beste tilbakemeldinga i undersøkinga. Noko kritikk finnes det i rapporten, mellom anna får samskipnaden ris for at barnehagedekninga ikkje er god nok. Dessutan ynskjer mange brukarar at standarden på bygningane og innemiljøet i barnehagane vert forbetra. SiTø får svært gode tilbakemeldingar på at barnehagane har stor tilgang på natur og friluftsområder. Dessutan får personalet skryt for å vera venlege og imøtekomande, og mange framhevar personalet si evne til å gje omsorg til barna. Det gode arbeidet samskipnaden gjer i barnehagane, vert understreka av at 96%

SITØ- RAPPORTEN

Sør-Afrika øker mest

Sør-Afrika er et av de mest populære studiestedene blant nordmenn. I løpet av et år har antallet norske studenter økt med over 60 prosent, i følge Romeriks Bladet. 58 nordmenn tok utdanning der i skoleåret 03 / 04, mot bare 34 året før. I tillegg har du en økning blant de som tar deler av utdanninga, i samme tidsrom, fra 139 til 168. Sør - Afrika

karaktiseres som et spennende og eksotisk land, spesielt om du er interessert i sør - afrikansk historie, politikk og samfunn. Det er et stort land med store kontraster og kan lokke med nydelig natur og klima. Men du er ikke like fri som i Norge. Kriminaliteten er høy, så forhåndsregler må følges etter mørkets frambrudd.

av brukarane ynskjer å bruka SiTø sine barnhagar framfor kommunale eller private barnhagar.

Bens kommentar: SiTø kommer veldig godt ut i undersøkelsen når det gjelder barnehagetilbudet. Det synes Schei er veldig hyggelig. - Men det er viktig å ikke miste fokus på å gjøre tilbudet best mulig, minner han på.

Kraft

Studentane sin dom: Studentane er jamnt over bra fornøgd med Kraft, men idrettshallen kjem likevel dårlegare ut enn private treningstilbod her i byen. KRAFT får spesielt dårlege tilbakemeldingar på garderobefasilitetar, både samanligna med andre treningsstudio her i byen og med studenttreningstilbod i andre byar. Undersøkinga viser at over halvparten av studentane ved UiTø bruker Kraft, medan berre ein fjerdedel av høgskulestudentane nyttar hallen. KRAFT får gode tilbakemeldingar på beliggenhet og på standard på utstyr og apparat. Mange er kritiske til prisnivået på treninga og til størrelsen på treningsarealet. Det vert understreka i rapporten at studentane i Tromsø er svært aktive, heile 8 av 10 studenter trenar annakvar veke eller oftare.

Bens kommentar: Studenter flest er ikke fornøyd med Kraft. SiTø-direktøren ser problemet, men vet foreløpig ikke hva samskipnaden har mulighet til å gjøre noe med. - Rammebetingelsene er for dårlig; det er for dårlig beliggenhet, det er trangt, det er lite og behovet for utbedring er stort. Samtidig går Kraft med ganske stort underskudd, så vi må virkelig tenke på hva vi kan gjøre. Skal vi subsidiere det gjennom kapital fra andre tilbud eller gjennom midler fra universitetet og høgskolen, eller begge deler? Det er ikke enkelt å bruke ekstra penger på noe som allerede går i underskudd, konkluderer Schei. - Men vi har planer, legger han til, uten å foreløpig kunne utdype dette.

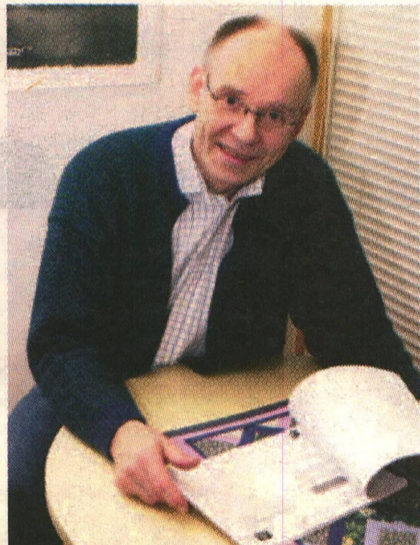
Bolig

Studentane sin dom: Studentane er lite fornøgdde med SiTø sitt boligtilbod. Dei som leiger privat er langt meir fornøgd enn dei som leiger hos SiTø. SiTø kjem også dårleg ut samanlikna med andre student-samskipnader sitt boligtilbod, spesielt er det mange som er

FOTO: ESPEN SANDBERG

DÅRLIG BELIGGENHET: Vi er skikkelig misfornøyd med SiTøs boligtilbud. Studentboligene i Ørndalen er bare et av flere boligområder vi synes ligger sørgelig langt fra sentrum

LOVER FORANDRINGER: SiTø-direktør Ben Schei lover at studentenes meninger blir hørt og vil resultere i forandringer.

misnøgdde med standard på fellesareal, beliggenhet og søppelhandtering. Det einaste området kor SiTø er betre enn gjennomsnittet i undersøkinga, er på leiekontrakt/avtaleforhold. SiTø får skussmål for å vera gunstige på pris i undersøkinga, men likevel vert prisreduksjon og forbe­trring av standard på boliger rangert som dei to viktigaste forbettringsområda for SiTø.

Bens kommentar: Det er ingen tvil om at SiTø har en utfordring når det gjelder boligtilbudet. De fleste studentene er lite fornøyd og samskipnaden taper i forhold til det private marked.

- Når det gjelder forhold som dårlig standard på fellesareal og søppelhandtering er dette noe vi kan gjøre noe med, og vi er i gang, forsikrer Schei. Dårlig beliggenhet er en større utfordring.

- Det er et meget høyt ønske blant studentene at boligene er sentrumsnært. Det er vanskelig å endre på dette, da må vi eventuelt bygge i sentrum, men det sier seg selv at vi da må tilby en annen pris og kommer i skarp konkurranse med det private marked, filosoferer direktøren.

Informasjon/service

Studentane sin dom: Det kjem fram i rapporten at studentane opplever informasjonen om studentbarnehagane, sosialtjenesten og helsefondet av får dårleg. Spesielt oppsøksvekkjande er det 66% føler seg svært dårleg eller dårleg informert om helsefondet. Mange har ei oppfatning om at informasjonen om dei ulike tilboda til SiTø er verken god eller dårleg, dette forsterkar inntrykket av at SiTø er for utydelege. Rapporten uttrykker også ei viss uro over at

enkeltestudentar har opplevd dårleg service og sur betjening i kantinene og i boligformidlinga. Rett nok er det generelle servicenivået i SiTø godt, men slike enkeltepisodar er uansett svært skadelege for SiTø.

Bens kommentar: At studentene føler seg dårlig informert om, og dessuten opplever dårlig service på SiTøs ulike tjenester er et problem samskipnaden tar tak i umiddelbart. - Dette kan vi gjøre noe med, og det skal vi. Når det gjelder service er vi allerede i gang med å trene opp personalet, forteller Schei.

Tromsø som studentby

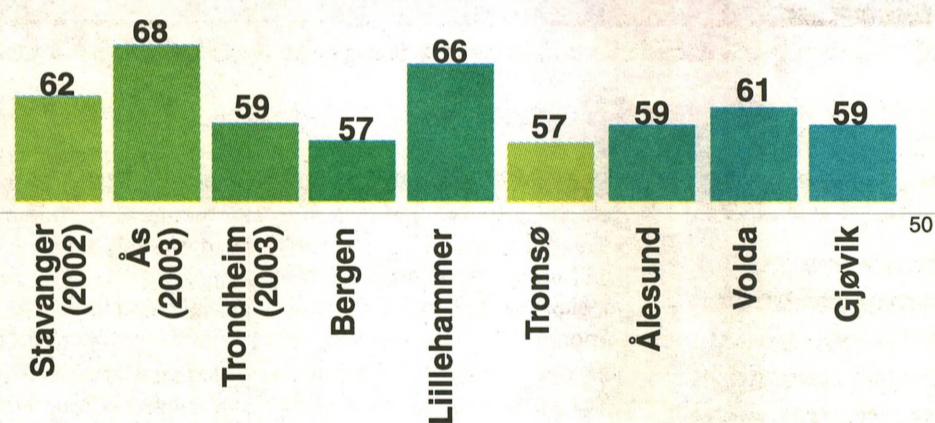
Studentane sin dom: Tromsø har ord på seg for å vera ein svært sosial og utadvendt studentby. Dette vert stadfesta i rapporten. Studentane gjev Tromsø eit solid skussmål som studentby, og heile 78%

av studentane svarar at dei er godt fornøgdde eller svært fornøgdde med Tromsø som studentby. På motsett side er det berre 6% som gjev uttrykk for at dei er misnøgdde med studentbyen Tromsø. Dette plasserer Tromsø heilt i toppen på studenttrivsel i landet, saman med Trondheim, Bergen og Lillehammer.

Bens kommentar: At studentbyen Tromsø får toppkarakter gleder og overrasker SiTø-direktøren.

- Dette er meget interessant. At studenter ønsker å komme til Tromsø er et usedvanlig godt utgangspunkt for oss. Vi må sørge for at vi får informert om våre tjenester også gjennom universitetet og høgskolen, slik at studentene vet hvilke tilbud de faktisk har.

Hvor formøyde studentene er med samskipnaden på en skala fra en til hundre. KILDE: TNS Gallup

Ønsker pensjonspoeng for utdanning

Leder i NSU, Jørn Henriksen, uttaler til studentavisen i Bergen, Studvest, at utdanning bør gi pensjonsmessig uttelling. –Lang utdanning og kompetanse kommer samfunnet til gode og bør gi pensjonsmessig uttelling for den enkelte. Vi ser dette derfor som et fornuftig krav.

Petter Furan, Velferdansvarlig i Studentenes landsforbund

er redd for at det kan bli mindre attraktivt med høyere utdanning dersom studentene risikerer å ende opp som minstepensjonister: – Høy utdanning er ikke godt nok belønnet i Norge. Regjeringen har satt fokus på livslang læring og at nasjonen skal bli mer kompetente. Dette er en motsetning til den pensjonsreformen som eventuelt blir innført nå, uttaler Furan til Studvest.

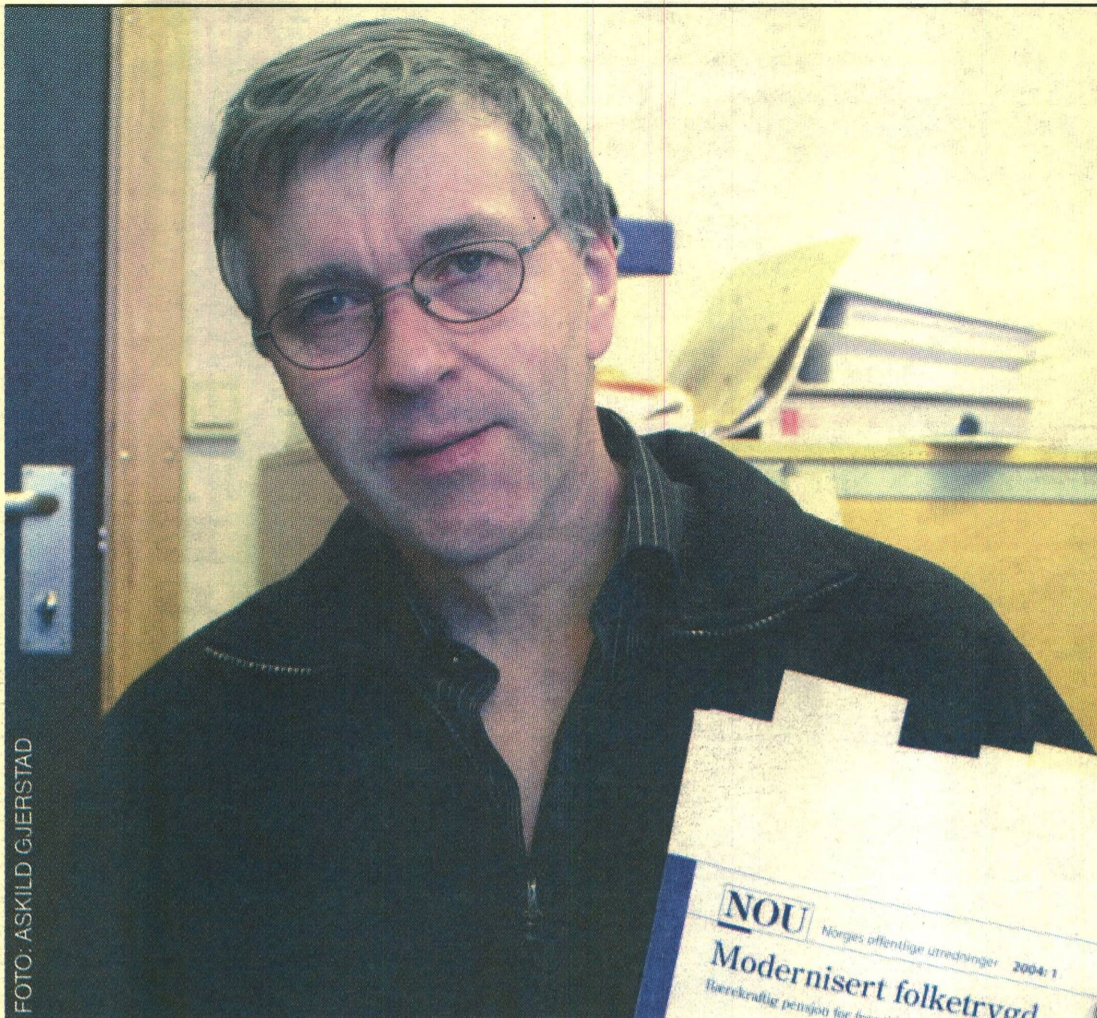

FOTO: ASKILD GJERSTAD

MANGE TAPARAR: George Midre seier at at dei fleste vil tapa på regjeringa sitt forslag til ny pensjonsordning.

-Dei fleste taper på pensjonsforslaget

-Studentane burde setja seg betre inn i debatten om ny pensjonsordning. Akademikarar med lang studietid og kvinner kjem dårleg ut dersom regjeringa sitt forslag får gjennomslag, seier professor i sosiologi ved UiTø Georges Midre.

Tekst Askild Gjerstad

I den pensjonsordninga som gjeld i dag, er den såkalla besteårsregelen eit sentralt prinsipp. Den inneber at dei tjue beste inntektsåra gjev grunnlag for utregning av pensjonen. I det nye forslaget til pensjonsreform, som skal gjelda for alle som er fødd i 1965 og seinare, vert det lagt opp til at livsløna skal danna grunnlag for pensjonen. Det vil sei at all inntekt gjennom

heile livet gjev grunnlag for pensjonsutregninga. Denne forandringa kan slå uheldig ut for mange akademikarar, dette gjeld spesielt dei som studerer lenge, og får ein jobb utan særskilt god løn.

-I forslaget vert det lagt opp til at dei som tek lang akademisk utdanning vert hardare straffa, det løner seg mindre å koma seint i gang med arbeidslivet. Dei som tjener mest i dag, tjener og mest på forslaget til

ny pensjonsreform. Dei aller fleste, både høgt utdanna og andre, vil tapa pensjon dersom forslaget til pensjonsreform vert vedteke. Forslaget går spesielt hardt ut over kvinner, fordi dei har ein anna profil i arbeidsmarknaden. Mange kvinner arbeider deltid, og dei tek oftare pausar frå arbeidslivet. Trass i at det ligg inne ein viss kompensasjon for uløna omsorgsarbeid, vil pensjonsreformen likevel føra til at mange kvinner får mindre pensjon enn før dersom dette forslaget vert vedteke.

-Er det rett å seie at pensjonsreforma berre er mogeleg å gjennomføra fordi den gjeld dei som er unge i dag og ikkje tenkjer på alderdom og pensjon?

-Det er openbart at dei unge veit lite om reformen, men eg trur det er fleire årsaker til dette. Ei viktig årsak er at media har ikkje greidd å skapa debatt om reformen. Sjølv om eg har forståing for at studentane ikkje uroar seg for alderdommen, synes eg at studentane burde engasjera seg i reforma. Den kjem til å definera deira levekår i framtida.

-Kvifor får me ei pensjonreform med ein så usosial profil?

-Dei to viktigaste formåla med dette forslaget er at dei totale utgiftene skal ned, og at det skal vera eit sterkare tilhøve mellom innbetaling og utbetaling i folketrygda. Dette gjer at dei aller fleste kjem dårleg ut i forslaget, og dette har ført til at tilliten til folketrygda er svekka. Eg trur at denne tillitssvekinga er planlagt fordi den fører til delprivatisering av det norske pensjonssystemet. Det er tydeleg at sterke

nyliberale krefter i samfunnet ynskjer ei slik delprivatisering av pensjonssystemet. Delprivatiseringa vil føra til større sosial ulikskap i samfunnet, dei med høgast løn og stabile arbeidsforhold vil tjena mest på dette.

-Det er nesten umogleg å seie noko om velferdsnivået i 2050. Er det ikkje absurd å leggja så sterke premisser for pensjonar som skal utbetalast om førti-femti år?

-Det kan du seie, ein jobbar jo innanfor prognosar som er svært usikre. Det er likevel viktig å utarbeida ein plan for pensjonssystemet, sjølv om me kan vera kritiske til premisane. Her i landet har det vore skapt eit skrekkszenarie av at me blir eldre og eldre, og at pensjonssystemet vil kollapsa i framtida. Dette scenariet har eg lita tru på. Ein kunne truleg ha vidareført dagens pensjonssystem ved å innføra ei 1% skatteauke, men det passer ikkje til den nyliberale linja som legg føringane i politikken i dag.

-NSU har foreslått at studentar burde få pensjonspoeng for utdanning. Kva synes du om det?

-Det forslaget kjenner eg ikkje i detalj, men i utgangspunktet er eg kritisk til forslaget. Me skal hugsa på at dei utan høgare utdanning lever mykje kortare, og derfor får dei mange færre pensjonsår enn dei med høg utdanning. Dersom alle som tek høgare utdanning skal få poeng, vil det i praksis vera ei overføring av ressursar frå dei som har det tyngste arbeidet, blir mest utslitne og dør tidligare, til alle dei som er meir privilegerte.

satsa på ein høgprofilert jobb etter høgare utdanning.

-Kva synes du om at samfunnet ikkje verdsett alle dine år på skulebenken?

-Eg synes det er synd at ein nærast skal bli straffa for høgare utdanning. Det er eit paradoks at eit samfunn med eit så høgt utdanningsnivå som det norske, har så lita forståing for den verdien utdanning har.

-Kva synes du om NSU sitt forslag om å innføra pensjonspoeng for høgare utdanning?

-Det synes eg er eit godt forslag. Det ville ha gjort dette forslaget til ny pensjonsordning meir spiseleg for oss med lengst utdanning.

FOTO: ASKILD GJERSTAD

Kan bli pensjonstapar

Arild Klokkervoll (27) har akkurat avslutta ni års studiar ved Universitetet i Tromsø. No innser han at trass i den lange utdanninga si, kan han i verste fall enda sine dagar som minstepensjonist.

Tekst. Askil Gjerstad

Akademikarar som tek lang utdanning og som får seg jobb innanfor stat eller kommune,

risikerer å tapa på dersom framlegget til ny pensjonsordning som skal handsamast i stortinget til hausten får gjennomslag. Arild Klokkervoll har akkurat levert hovudsfgsoppgåva si etter ni års studiar ved UiTø, og han er overraska over innhaldet i forslaget til ny pensjonsordning.

-Dette forslaget gagnar dei som tjener feitt, og med mi utdanning regnar eg ikkje med å havna innanfor den kategorien. Forslaget oppmuntrar ein til å gå rett ut i arbeidslivet etter vidaregåande, eller til å

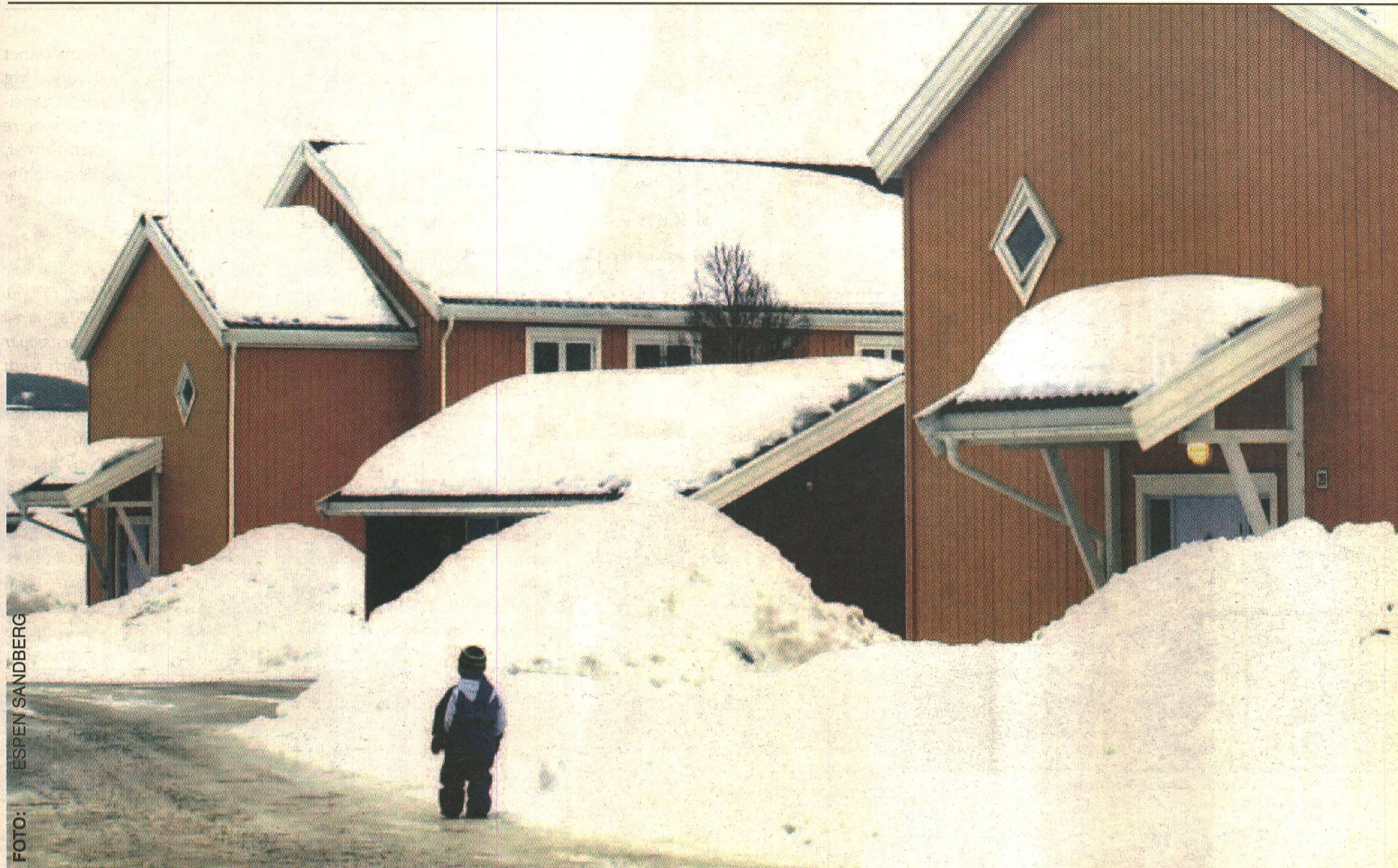
Slik kan prisen dempes

Innenfor rammene av de rundt 120 millionene som er gitt av utdannings- og forskningsdepartementet, vil det bli rundt 314 nye studentboliger. Det meste av midlene kommer høgskolens studentsamskipnad i Oslo og Akershus, samt studentsamskipnaden i Bergen, Ås og i Buskerrud til gode. De vill få rundt 70 – 75 boliger hver.

9

Onsdag 02. Mars 2005

Åtte nye boliger på Mortensnes

SiTø kom som vanlig dårlig ut når midlene til studentboliger ble fordelt. Likevel er direktør Ben Schei fornøyd.

Tekst THORALF FAGERTUN

Oslo, Akershus, Bergen og Ås fikk alle bevilget over 70 nye studentboliger. Tromsø må klare seg med fire, mens Trondheim kom dårligst ut av alle, med usle to boliger. Men selv om Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) bare får smuler sammenlignet med resten av landet, er direktør Ben Schei fornøyd.

- Det er greit at vi fikk disse fire. De siste årene har vi jo ikke fått noen i det hele tatt, minner han på.

Denne tildelingen fører nemlig til at SiTø får fullført et prosjekt som har vært på trappene en stund; en ny boligblokk med

åtte familieleiligheter på Mortensnes.

Ferdig innen et år

- Det er snakk om åtte tre-roms leiligheter på 60 kvadratmeter hver. Det er behov for slike leiligheter, vi har litt for få av dem. Det er dessuten lettere å selge den type utleie, og vi ønsker å ha et variert tilbud, forklarer Schei.

Direktøren håper den nye boligblokken vil stå ferdig innen et år, helst før.

- Når prosjektet blir ferdigstilt avhenger av byråkratiske småting som må ordnes. Vi håper imidlertid det skjer relativt raskt, kanskje allerede tidlig neste år, foreslår Schei.

- Tegningene er i orden, reguleringen er i orden og finansieringen er i orden, det er bare å sette dem opp.

Studenter som er nye i byen vil stille først i køen når leilighetene skal tas i bruk.

Prioriterer østlandsområdet
Selv om Ben Schei er glad for at SiTø fikk noe i det hele tatt når boligstøtten ble fordelt, er han kritisk til hvordan departementet prioriterer støtten.

- Selv om vi ikke får noen som helst begrunnelse for hvorfor midlene bli tildelt slik de blir,

er jeg ganske sikker på at vi får lite fordi vi har den største dekningsprosenten i landet, sier han.

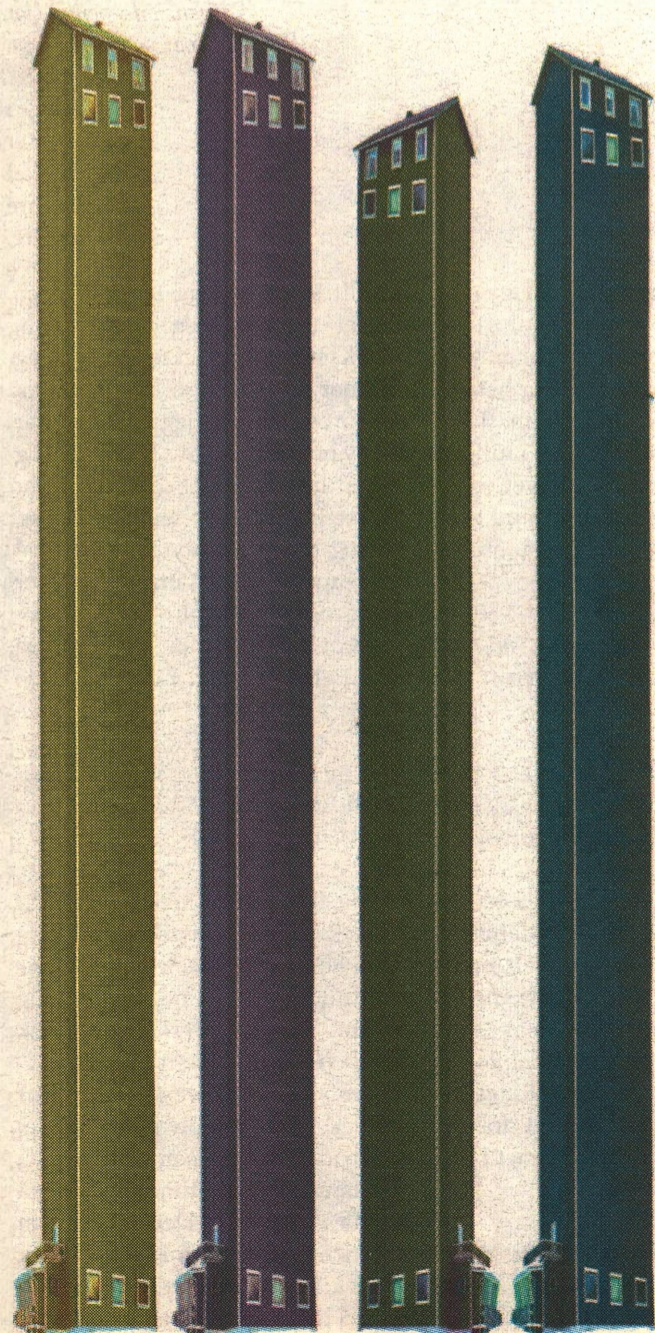
Dekningsprosenten angir hvor stor del av studentmassen som kan tilbys studentbolig. I Tromsø er denne andelen på 20,9 prosent, som altså er best i klassen.

- Slik midlene blir fordelt, tyder det på at departementet ikke ønsker å øke andelen studenter utenfor østlandsområdet. Hvis velferdstilbudet forbedres og vi får flere familieboliger, bidrar dette til å trekke studenter til Tromsø, påpeker Schei.

Samme konsept som før
SiTø sløser ikke bort penger på arkitekt; de åtte nye leilighetene får samme romløsning som resten av familieleilighetene på Mortensnes. Når den nye boligblokken står ferdig vil SiTø ha til sammen 1500 boligheter i Tromsø.

I tillegg håper Schei to andre prosjekter kan se dagens lys i løpet av kort tid.

- Vi planlegger å fullføre 24 hybelenheter i Longyearbyen på Svalbard. Dessuten er vi i gang med planene om å bygge en barnehage på campus, i nærheten av Kraft, forteller direktøren.

Bergen: 75

Buskerud: 75

Oslo- og Akershus-
høgskolene: 70

Ås: 73

Sogn og
Fjordane: 15

Tromsø: 4

Trondheim: 2

Plages av falsk sex forsker

Studentsamskipnaden i Bergen politianmelder nå mannen som i den siste tiden har drevet telefonsjikkane av kvinnelige studenter ved NHH. Den falske sexforskeren har lokket flere studinner bosatt ved Hatleberg Studentboliger til å være med i en falsk spørreundersøkelse. Et anonymt offer uttaler til studentavisa K7 Bulletin at vedkommende blandt annet stilte

spørsmål om hva slags undertøy hun brukte og når hun sist hadde sex.

Får ta med norsk studielån utenlands

I fjord mottok 502 utenlandske EØS – borgere studiestøtte fra lånekassen, en stor økning fra de 48 som benyttet

Portrettet

Foto ESPEN SANDBERG

Skjørtejegeren

Administrerende leder på Kvinnforsk, Lise Nordbrønd, har som arbeidsoppgave å bidra til at andelen kvinnelige professorer øker ved det universitetet i Norge som er dårligst på feltet.

Tekst JULIE GJENGEDAL

Som faglig ansvarlig styreleder er det Nordbrønds ambisiøse prosjekt å øke andelen kvinnelige professorer fra dagens 14,7 prosent til 20 prosent innen 2010, samt fremme og bedre synliggjøre situasjonen for kvinnelige akademikere. 58-åringen har bak seg åtte år ved universitetet i Tromsø og tilbrakte i sin ungdom seks år ved University of Washington i Seattle der hun studerte samfunnskunnskap. Hun definerer seg som gammelfeminist, og har tro på at dagens unge kvinner er i ferd med å orientere seg innen kvinnesaken igjen. Nordbrønd arbeider for at det skal blir opprettet

et eget studietilbud innen kvinne- og kjønnsforskning ved UiTø, som er det eneste universitetet i Norge der det ikke eksisterer.

Har vi full likestilling i Norge?

Det er et spørsmål man kunne ha snakket om i flere dager. For hva er likestilling? Betyr det at alle skal kunne gjøre absolutt alt, uavhengig av kjønn? Det som er mer interessant er likeverd. Får du ei likverdig vurdering, behandling, posisjon i dag uavhengig av kjønn. Jeg tar høyde for at det eksisterer en del biologiske forskjeller.

Kan kvinner oppnå de samme posisjonene som menn?

I Norge ligger alt formelt sett til rette for at alle kan komme seg til månen, alle kan oppnå det meste. Det er vel det som og gjør at det blir et mye mer komplisert område å håndtere, for det er noe med at vi er kulturelle vesen som er sosialisert inn i forskjellige roller, holdninger og oppfatninger. Så selv om det formelt

sett ligger til rette for at alt burde være mulig for alle, så er det ikke sånn.

Hva er de viktigste områdene som må endres for at det skal bli sånn?

Ja, det er veldig vanskelig å vite. Jeg tror det ikke bare er menns holdninger, men også kvinners holdninger. Vi kommer inn på veldig følsomme områder, hvis man begynner å snakke om kontantstøtten, er det barnets rettighet, er det mors rettighet, fars rettighet? Fra mitt ståsted er det barnets rettighet å kunne ha en av foreldrene hjemme, men dette med hvor lenge mor skal være hjemme og når far skal komme på banen er store og vanskelige diskusjoner.

Hva betyr kvinnedagen for deg i din posisjon?

Den betyr mye. Den betyr at man får forankret seg litt i historien. For eksempel et tema som abort, som har vært en stor, stor kvinnesak, som antakelig kommer opp igjen med full tyngde i valgkam-

pen, som kom opp igjen i USA under valgkampen, så er det noe med at dette har vært en sak som mange har betalt dyrt for å kjempe frem. Jeg tror 8.mars er en årlig mulighet til å reflektere bakover, og med det som utgangspunkt kunne se fremover. Dessuten er det en flott dag.

Tror du dagen har mistet mye av sin betydning blant dagens unge?

Det har den sikkert. Det jeg synes jeg ser, er at likestilling og et feministisk prosjekt har blitt viktigere for de unge enn det kanskje var for ti-femten år siden. Ikke minst det at du nå får en ny abortdebatt, og det er det som er det fine med kontantstøtten den har virkelig åpnet opp for en del flotte diskusjoner. I likestillingslandet, Gro-landet, er det fort at vi tror at vi har kommet i mål på det meste.

Hvilke nye prosjekter tenker du på (i forhold til den yngre generasjonen feminist)?

Et kjempeviktig tema å se på er trafficking og prostitusjon. Kvinne prosjektet for meg har alltid vært et solidarisk prosjekt, som jeg tror det har vært for mange. Det betyr og at internasjonal solidaritet har et innhold for mange av oss, og da er det noe med å se på gapet mellom fattig og rik, der prostitusjon blir et kjempekonkret eksempel på urettferdighet i verden, noe jeg tror de yngre absolutt ser.

Tilbake til abort og politikk, tror du det er en reell sjanse for at ting blir tilbakevirket?

Ja, det tror jeg faktisk. Hvis du ser på den amerikanske valgkampen, fremvekst av religiøs fundamentalisme spiller seg ut mot et sterkere islamsk fiendebilde, som en hovedmotsigelse i verden, så tror jeg og at i kjølvannet av det både homohetsen og abort bli langt mer legitime områder å ta avstand fra. Det er all grunn til at vi fortsatt må være beredt på å verne om de rettighetene vi har oppnådd, og vi må ikke ta for gitt at de står der til all tid.

denne muligheten da den ble innført i 1995. Dette er en del av prisen vi nå betaler for å være med i EØS. 282 av mottagerne studerte i Norge, mens 220 tok sin norske støtte med seg utenlands. Svensker, briter, tyskere, islendingere og nederlendere studerer i eget hjemland med en støtte på totalt 6,8 millioner norske kroner, fra statens Lånekasse. Det

betyr i praksis at en nordman og en brite kan studere ved samme britiske universitet, på norsk studielån og stipend, men den britiske studenten slipper unna med langt lavere studieavgift.

Foto: ESPEN SANDBERG

PLANLEGGER VELFERDSTING: UViT, her representert ved Gunnar Moe, Frode Henriksen og Lasse Rindahl, håper at velferdstinget skal komme i gang i Tromsø allerede til høsten.

Velferdstinget nærmer seg

Et nytt studentorgan skal fra og med neste semester forvalte 3.000.000 kroner øremerket velferd.

Tekst THORALF FAGERTUN

Vi snakker selvsagt om Velferdstinget. Representanter for de tre utdanningsinstitusjonene har samlet seg i gruppen UViT (Utredning av Velferdsting i Tromsø) og etter fem møter har de nå blitt enige om et reglement for Velferdstinget.

- Det har vært en stor utfordring å komme frem til en formålstjenelig modell, fordi BI også har blitt med i samskipnaden, forteller Gunnar Moe, leder av UViT.
- Men vi har nå funnet en modell som er spiselig for alle parter.

Uavhengig organ
Et velferdsting er et eget organ for fordeling av velferdsmidler til studentene og deres organisasjoner. Både Trondheim, Bergen og Oslo har velferdsting. Og fra og med kommende høst, skal også Tromsø ha et slikt, hvis alt går etter planen.

- Det skal arrangeres urnevalg parallelt med valget til studentstyret, sier Frode Henriksen, som sitter i UViT som vara for Anja Uglem.
- Men det går ikke an å være medlem av studentstyret og velferdstinget samtidig, understreker han.

Demokratisk sammensetning
I den foreslåtte modellen fra UViT har velferdstinget 11 medlemmer.

- Hver institusjon har et fast medlem, og et ekstra medlem for hver 1000. student, forklarer Henriksen.

Dette betyr at BI får en representant, HiTos tre og UiTø syv. Dette forhindrer at UiTø kan tvinge igjennom saker på egenhånd, siden det kreves to tredjedels flertall. I et styre med 11 medlemmer utgjør to tredjedeler nemlig 7,3, eller i praksis åtte.

Forslaget til UViT skal stemmes over i de respektive institusjonenes studentorgan i løpet av våren og et interimstyre skal opp og gå kort tid etter, hvis forslaget blir vedtatt.

Viktige oppgaver
UViT-medlem, Lasse Rindahl, understreker at velferdstinget vil være et særdeles viktig organ for studentene.

- Det vil utføre fundamentale oppgaver rettet mot studenter, som nå blir gjort av institusjonene, sier han og trekker frem eksempler som Debut-uka og UKA.

Velferdstinget vil dessuten fordele midler til alle studentorganisasjonene.

Moe, Henriksen og Rindahl håper dessuten at opprettelsen av velferdstinget kan generere noe nytt og spennende.

- Det er mulighet for å opprette nye, store arrangement. Velferdstinget vil ha den tyngden som trengs, sier de.

Enighet på filosofisk insitutt

Etter et informasjonsmøte føler studentene at situasjonen ved filosofisk institutt er forbedret.

Tekst THORALF FAGERTUN

I forrige utgave av Utopia gikk blant andre filosofistudent Terje Møien ut med hard kritikk av instituttsstyrets arbeidsmetoder i kjølvannet av et møte i programstyret før jul. Møien med flere følte de ikke fikk svar på sin kritikk av kvalitetstiltak som var foreslått gjennomført ved instituttet og som de fryktet ville slå negativt ut for undervisningskvaliteten.

Instituttledelsen arrangerte

derfor et informasjonsmøte, der studentene kunne luften sine bekymringer.

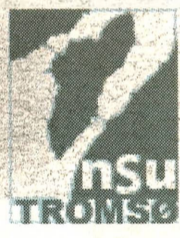
- Vi fikk uttrykt vår sak. Instituttledelsen reagerte på det de syntes var unødvendig personfokusering i vår kritikk, men det var aldri vår intensjon, og det tror jeg det var forståelse for. Vi er enig om at det er til alles beste med en reell vurdering av karakternivået på instituttet, sier Møien, som også opplyser at uklarhetene rundt bruk av såkalt allround-sensor er oppklart.
- Vi ønsker begge åpenbart at det skal være kompetente folk som sensorer.

Bedre kommunikasjon
Møien mener konflikten som oppsto på instituttet i stor grad skyldes at kommunikasjons-

flyten har vært for dårlig.

- Instituttledelsen har ikke tatt initiativ til å informere studentene. Derfor var det viktig at de tok initiativ til et slikt møte, understreker Møien, som føler at den videre prosessen ved instituttet nå vil foregå i åpenhet.
- Men Møien minner på at det er for tidlig å si om de kvalitetssikringstiltakene som skal gjennomføres, faller uheldig ut for undervisningen.
- Det er vanskelig å vite hvordan det vil slå ut på lang sikt. Derfor er det viktig å hele tiden ha et bevisst forhold til prosessen.
- Instituttleder Petter Nafstad sier at han ikke har merket noen misstemning på instituttet i forkant av møtet, men føler at studentene nå har fått sagt det de hadde på hjertet.
- Jeg tror diskusjonen nå er avsluttet, meddeler han.

ANNONSE

Studentstyret informerer.

Søknadsfrist for tildeling av støttebidler til studentforeninger.

Studentstyret disponerer hvert år et beløp av semesteravgifta til bruk på studentforeninger som ikke er tilsluttet Studentsamfunnet, TSI eller Utopia. For 2005 er dette beløpet 250 000,-

Av dette settes det av midler til foreninger som opprettes i løpet av året, og resten fordeles etter søknad.

Alle foreninger som søker må legge ved dokumentasjon. For ordens skyld anmoder vi om at søknadene blir sendt pr. post.

Søknadsfristen er 8. mars

Utdrag fra reglement for tildeling:

- § 3. Støtnadsberettiget er forening som
- arbeider for å fremme en studentgruppes interesser og/eller deres sosiale og faglige miljø.
 - ikke mottar tilskudd på annen måte direkte eller indirekte fra SiTø.
 - har minst 12 medlemmer, hvorav minst 50% er studenter.
 - ikke åpenbart har et formål som ikke er forenlig med støttemidlenes idé.

§ 4. Søknaden skal inneholde protokoll fra siste ordinære årsmøte, samt siste godkjente årsmelding (med opplysninger om medlemstall), revidert regnskap og budsjett.

For ytterligere opplysninger vises det til "Reglement for tildeling av støttebidler". Dette samt søknadsskjema kan hentes på Studentstyrets kontor i Hovedgården (vis a vis Akademisk Kvarter).

UTROP

Dei to skrekk-sakene ved institutt for filosofi

Krigsoverskrifter og framstilling i Utopia nr. 3, 2005 går ut på at blant alt som er ille ved IFI, er to saker spesielt ille. Begge gjeld tiltak eller nesten-tiltak ved hovudfag og mastergrad (MA). Haustsemesteret 2004 sat eg verken i Programstyret eller i Instituttleiinga. Eg var altså berre "menig" professor i filosofi. Programstyret kom då med følgende oppmoding til instituttet: "Programstyret oppfordrer vidare instituttet om å vurdere en ordning der veileder ikke skal sitte i den avsluttende bedømmingskomiteen på mastergraden. (Ordningen praktiseres alt i Oslo.)" Programstyret oppmodar altså instituttet til å vurdere ei ordning. Det verken innfører eller pålegg noko som helst. Er det skrekkeleg? Den ordninga vi er oppmoda til å vurdere, er dessutan alt innført i Oslo, og den gjeld på doktorgradsnivået ved alle universitet. Argumentasjonen for den har vore at rettleiar er inhabil. Han/ho har særinteresse i saka. Til og med prestisje kan vere investert. Han/ho er på ein måte med på å gi karakter til si eiga rettleiing. For å hindre at nokon "faller i fristelse" og gir for høg karakter til "sine" studentar, har altså somme innført ei ordning der rettleiar ikkje kan sitte i eksamenskomite og ikkje kan "bestille" sensor.

Eg er den einaste som har sett fram eit formelt framlegg om at rettleiar skal ut av komiteen ved IFI, og det har eg full rett til. Instituttleiaren (Jan Harald Alnes) gjekk derimot imot framlegget. Han meinte at vi ikkje burde gjere noko med ho-

...flott sekt av engasjerte og sinte mennesker

vudfaget i og med at denne graden snart er ute av saga, og at det er sannsynleg at MA vil bli regulert på nasjonalt nivå. På bakgrunn av dette synspunktet trekte eg mitt framlegg. For ordens skuld bør det seiast at instituttleiaren Alnes si behandling av denne saka var korrekt, som alltid.

Då min ide om tiltak berre blei eit nesten-tiltak, og då Programstyret ikkje eingong varta opp med eit nesten-tiltak, må det skrekkelege i denne saka vere noko anna. At tanken om rettleiars inhabilitet faktisk er tenkt? At dette er umåteleg frekt? Ikkje veit eg. Neppe andre heller. Trass i dei to heilsidene i Utopia.

Den andre saka dreiar seg om

det som er blitt kalla "all-round-sensor". Uttrykket er dårleg. Men det blei straks forklart frå instituttleiinga si side. Eg for min del hadde ingen vanske med å forstå kva instituttleiinga meinte. Ønsket var å få tak i eksterne sensorar med brei erfaring utover ein snever spesialitet. Poenget var naturlegvis ikkje å unngå spesialkompetanse, men å unngå eit einseitig perspektiv, ein einseitig tolkingstradisjon. Som alle veit, eller bør vite, er der ulike skole- retningar i filosofien, og der det kan vere skolemotsetnad, kan det også vere ideologisk einsretting. Også i fag der risikoen for slikt er mindre

franske borgere bør spise fransk ost og drikke fransk vin

enn i filosofien, har ein sett poenget med å få til evalueringssystem som motverkar einsretting. Uttrykket "akademisk kloning" har, så vidt eg veit, opphavet sitt i Tyskland. Til det å sikre kvaliteten ved universiteta høyrer det med å hindre slikt. Altså kan det ikkje vere forkasteleg å søkje etter eksterne sensorar med eit anna perspektiv enn rettleiars. Kvifor skulle det vere noko ille ved det? Begge sakene gjeld altså forholdet mellom rettleiar og eksamenskomite, og begge er gjort til skrekk-saker i Utopia. Grunnlaget for å gjere det, kviler framleis i eit mørkt mysterium.

JON HELLESNES, PROFESSOR I FILOSOFI

Motmakt og muligheter

Signaturen "Maos Lille Røde" tar på seg oppgaven å kritisere studentavisa Utopia samtidig med en krass karakteristikk av ATTAC Norge under typene: "...flott sekt av engasjerte og sinte mennesker som forener det beste av Senterpartiets og RVs syn på internasjonal handel"

Det er ikke Attacs oppgave å drive brannslukning av andres fordommer. La meg likevel utvide horisonten til "Maos Lille Røde" med noen fakta:

"Sint sekt": ATTAC Norge består i tillegg til arbeidsutvalg, styre og lokallag av et fagråd. ATTAC Norges fagråd ble opprettet i september 2002. Der sitter foreløpig ressurspersoner fra ulike fagfelt - økonomer, sosiologer, statsvitere, medievitere, historikere og filosofer som Bente Aasjord, Einar Braathen, Carl Erik Schulz, Tore Linné Eriksen, Siri Gloppen, Lise Widding Isaksen og Arne Johan Vetlesen - for å nevne

noen. ATTAC Norge er i dag en bevegelse

bestående av akademikere, forskere, mediefolk, studenter og lønnsarbeidere med variert bakgrunn. Til sammen utgjør vi en bredde du skal lete lenge etter for å finne i noen norsk bevegelse av i dag.

Når det gjelder partitilhørighet stemmer det at ATTAC Norge i stor grad heller over mot venstresida i det politiske landskapet. Nå er det et faktum at du finner sosialdemokrater i styret så vel som i resten av medlemsmassen. ATTAC ønsker da heller ikke å definere seg som noen partipolitisk organisasjon. Heller jobber vi med å fronte ut samt følge opp politiske saker.

"Maos Lille røde" er forhåpentligvis i stand til å nyttiggjøre seg denne informasjonen til en annen gang. Se for øvrig www.attac.no for mer informasjon

MARIANNE STORE SØNDMØR

Fotosjef

Kan ikke dere som ønsker flere og andre saker i avisa komme på et redaksjonsmøte og foreslå deres saker? Det vet jeg alle hadde satt pris på. Ingen sure miner mot de som ikke tilhører "venstresida" her i avisa.

ESPEN SANDBERG

Attack ja tack

Hver gang jeg ser og hører attac snakke om sine "gode standpunkter" tenker jeg tilbake til lederen av (og en av stifterne) franske attac. Det sier noe, når grunnen for organisasjonens tilblivelse er at; "jeg(stifteren) synes franske borgere bør spise fransk ost og drikke fransk vin, ikke argentinsk ost og spansk vin"

FANTASTISK.

Store S; når du fremhever deres såkalte "utvalg" er det en ting som slår meg; hvis jeg fant noen som delte mitt politiske ståsted og satte de i samme rom, i tillegg til å kalle de et "kompetanseutvalg" betyr ikke det at jeg med det har skapt en autoritet innenfor alle området i den offentlige debatten. Langt mindre

Kan "Tor A." fremstå med sitt fulle navn selv? Så slipper jeg dette?

innenfor et såpass komplekst tema som utdanningspolitikk.

Attac har selvsagt rett til å mene hva de vil om hva de vil, men at det automatisk skal føre dem frem i Utopia, det er en annen sak.

Det er i tillegg typisk at en organisasjon med sterk tilknytning venstresias venstreside, det er utrolig at Sosialdemokrater fremheves som den "balanserende" gruppen, hvor mange fra Høyre eller Fremskrittspartiet har dere i Attac? (og ja jeg vet spørsmålet er retorisk)

TOR A.

Hvem er denne mystiske "Tor A."?

"Tor A" fremsetter de villeste påstander her på Muren, uten å fremstå med sitt fulle navn.

Dette har bragt meg mange kjipe kommentarer fra folk som feilaktig tror jeg er denne "Tor A."

Kan "Tor A." fremstå med sitt fulle navn selv? Så slipper jeg dette?

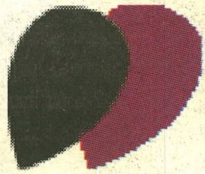
TOR A. NILSEN

Replikk til "Vårt folk og dets fremtid"

Kronikken i forrige utgave av Utopia er morsom lesning. Det var en tidvis velskrevet kronikk som en gang for alle slår fast at Norge bør underlegge seg flertallet i Europa for å unngå kriging og alenejenge i verdenssamfunnet. Det ble hevdet av flertallet mot EU i Norge i 1994

bidrar til å legitimere USA sin motvillighet til å etterleve Kyoto-avtalens bestemmelser, og til at prestene i Iran driter i alle menneskerettighetene.

Kjære Eiliv, det er på tide å flytte nesen ned mot horisontalplanet og se virkeligheten i øynene. Du spør

om verden trenger regionale politiske sammenslutninger

som kan styrke samarbeidet mellom nasjonalstater. Visst er noen av sideeffektene av et sammenslutnet Europa positive. Du nevner fremme av menneskerettigheter i land som ønsker medlemskap. De blir jo nødt til å skjerpe seg hvis de vil være med i klubben. Men hva når alle landene i Europa er blitt medlem av EU? Har denne velferden en geografisk grense? Hvor går grensene for hva godt EU kan gjøre for "vårt folk og dets fremtid"? Det skal jeg forklare deg Eiliv; grensene går der hvor det er lønnsomt for medlemslandene at de går. Det representerer ikke mye solidaritet å subsidiere bøndene i "det indre marked" slik at de som produserer billigst, nemlig negrene i Afrika, ikke får solgt varene sine. Det representerer ikke mye solidaritet å påby utkast av fisk som en sentral del av forvaltningen av sårbare fiskestammer. Og det representerer i alle fall ikke solidaritet å bygge seg inne i Europa bare for å kunne kalle seg uavhengig. Du nevner at verden trenger en, eller flere, motvekter til USA. Jeg mener det er naivt å tro at EU kan fungere som en slags produktiv motvekt til USA. La meg sette miljøvernet litt på spissen. Ettersom Eiliv har minnet oss på at EU er verdens viktigste pådriver for sådan aktivitet. Hvordan skal EU overtale USA til å gjennomføre Kyoto-avtalens bestemmelser? Skal man overtale dem ved å si: flertallet av politikerne i hele EU mener at dere bør benytte bilen mindre! Eller skal man kanskje si: kjøp mindre bil eller så bomber vi dere! Nei. Poenget med EU er å bli uavhengig av USA. Hvordan kan EU ellers kreve noe som helst av USA? Men hvordan i pokker regner man med at USA gidder å høre på EU når disse er to uavhengige fraksjoner? Jeg har altså ingen tro på fraksjonsbygging, som jeg mener disse "politiske regionale sammenslutningene" er.

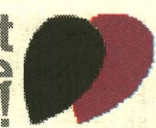
Jeg vet det er en fin tanke, og at den kanskje høres for fin ut til å kunne bli sann. Men hva med å børste støvet av FN? Trenger vi ikke et fungerende forum for de virkelig viktige spørsmålene i verden, fremfor

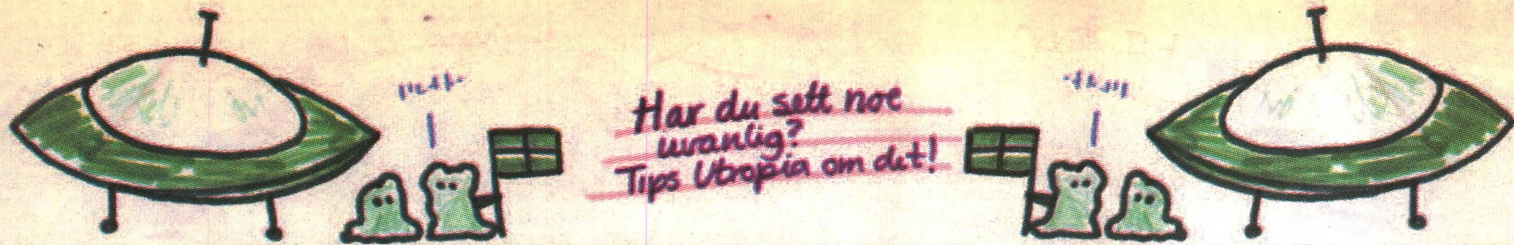
"politiske regionale sammenslutninger" hvor man egentlig kun er opptatt av vårt folk og dets fremtid?

Ja Eiliv, verden trenger selvstendige stemmer!

Lars Fredrik Martinussen

hele EU mener at dere bør benytte bilen mindre!

Reisebyrået
for studenter!

KILROY
travels

**Tips
Utopia!**

Det beste tipset
i semesteret
belønnes med
reisegavekort
fra Kilroy Travels
til en verdi av
4000 kroner.
Send tips til:
tips@utopia.no

FOTO: ARKIV

Høyere utdanning i Europa

KRONIKK

Av Kristin Clemet, utdannings- og forskningsminister

Et søk på Internett på *Bologna-process*, gir omlag 28 000 treff. Prosessen er mye omtalt, men burde vært bedre kjent. Bologna-prosessen berører nemlig alle som tar høyere utdanning. Kort fortalt er Bologna-prosessen en prosess der 40 europeiske land er i ferd med å endre sine utdanningssystemer for å skape et felles område for høyere utdanning i Europa innen 2010. Den bygger på en erklæring 29 land vedtok i Bologna i 1999. Norge er i ledelsen av prosessen og skal være vertskap for neste ministermøte i Bergen i mai 2005.

Kanskje kan dette bli studenthverdagen om ti år: Flertallet av norske studenter har tatt deler av sitt studie i utlandet ved et godt europeisk lærested, og har fått full uttelling

for dette i sin norske grad. Mange har fått fellesgrader fra et norsk og et annet europeisk lærested. Europa er blitt et foretrukket studieområde for resten av verden, fordi det er høy kvalitet på utdanningen og forskningen.

Dette er en løfterik visjon for den verdensdelen de fleste av oss skal ha vår fremtid i. Men det er langt fra selvsagt at den blir virkelighet. Det økonomiske tyngdepunkt i verden forflyttes sakte men sikkert mot Asia. Tyngdepunktet for forskning og nyskaping er for lengst forskjøvet mot USA. Store land i Europa erkjenner at deres beste læresteder ikke lenger regnes blant de fremste i verden.

Europas suksess gjennom historien kan ikke forstås uten bidragene de vitenskapelige institusjonene har gitt til opplysning, forskning og åndsutvikling. Forvitrer disse institusjonene i Europa, vil vi ikke bare miste det økonomiske grunnlaget for vår velferd, men vi vil også være ute av stand til å løfte vårt ansvar for å fremme en bærekraftig global utvikling.

Bologna-prosessen tar nettopp sikte på styrke Europas kunnskapsinstitusjoner og gi studenter og forskere mulighet til å nå sine mål. Prosessen søker

å løse overgripende utfordringer og er en drivkraft bak den norske Kvalitetsreformen. Målet med prosessen er ikke å gjøre utdanningssystemene like, men å forene ulikhetene og å utnytte mangfoldets styrke.

Dette er noen av utfordringene som er utpekt som satsningsområder i Bologna-prosessen:

- Å etablere en sammenlignbar gradsstruktur i høyere utdanning i Europa. Vi har bachelor- og mastergrader, og flere land får tilsvarende systemer.
- Studier skal kunne godkjennes på tvers av landegrensene. Felles grader og studieprogrammer mellom læresteder i ulike land skal etableres.
- Mobilitet for studenter og forskere. Mobilitetsfremmende tiltak må forbedres gjennom å styrke internasjonale mobilitetsprogrammer, og ved at nasjonal studiestøtte kan tas med over landegrensene slik Norge har lang tradisjon for.
- Å utvikle systemer som skaper tillit til at institusjonenes kvalitet holder mål. Norge har opprettet NOKUT (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) som evaluerer, akkrediterer og godkjenner

kvalitetssystemer, institusjoner og studietilbud.

- European Credit Transfer System (ECTS) og Diploma Supplement skal sikre at den enkeltes studieinnsats og -resultater kan leses over landegrensene. Før Kvalitetsreformen kunne knapt resultater sammenlignes på tvers av læresteder i Norge.

- Å utarbeide sammenlignbare rammeverk for kvalifikasjoner, slik at vi vet hva gradene tilsvarer i ulike land, bl.a. av hensyn til arbeidsgivere.

Reformer gjennom internasjonalt samarbeid må skje med respekt for nasjonale løsninger. Bologna-prosessen har den fordel at den er vokst frem nedenfra, samtidig som den har sterk politisk støtte. Så lenge utdanningsinstitusjonene i Europa, sammen med studentene, støtter aktivt opp om prosessen har den gode sjanser til å lykkes. Norske universiteter og høyskoler har alltid vært avhengig av samarbeid med andre for å tilby høyere utdanning og forskning av høy kvalitet. Et stort antall norske studenter reiser allerede ut. Vi har altså stor interesse av at Kvalitetsreformen gir resultater og at Bologna-prosessen lykkes.

Ukas Bilde

Reisebrev

Indiske trafikkregler

Jeg var lenge i tvil om hvordan jeg skulle presentere India for dere der hjemme. Det er så mye å ta fatt i – et kaos uten like her nede, men under en halsbrekkende rickshawtur gjennom Pondicherrys gater, hvor livet opptil flere ganger passerte i revy foran øynene mine (skremmende jomfrutur med kvinnelig sjåfør under opplæring...om dere trodde kvinnfolk bak rattet i Norge er ille...hoho!), fikk jeg en åpenbaring.

Men, uansett kjøretøy, så skal de jo alle reise fra et sted til et annet – om det Nirvana, Chennai, Paradis, tempelet, moskeen, ashramen eller svigers i nabolandsbyen. Den indiske trafikkmaskin er uten sidestykke i min erfaring, et anarki hvor den som tuter høyest og veier mest vinner fram. Så vidt jeg har sett, finnes det ikke andre skilt enn navneskilt og reklameskilt langs veien. Alt som heter fartsgrenser og kjørefelt er en flytende lov avhengig av bilene foran deg og dagsformen. Vikeplikt? Indisk for kyllingsuppe for alt jeg vet.

“Dette er virkelig India! Et land av romanser og drømmer, av ustyrtelig rikdom og av ustyrtelig fattigdom, av skjønnhet og filler”, sa Mark Twain en gang. Jeg tviler på at han hadde opplevd samme nærkontakt av første grads-møte som meg med den indiske trafikkmaskinen, men kontrastene vil slenges i ansiktet ditt som insekter, om du klamrer deg til livet i en rickshaw eller på ryggen av en elefant. For å prøve og forklare India er kanskje hinsides all fornuft, men en del av sannhetene om India er som trafikken.

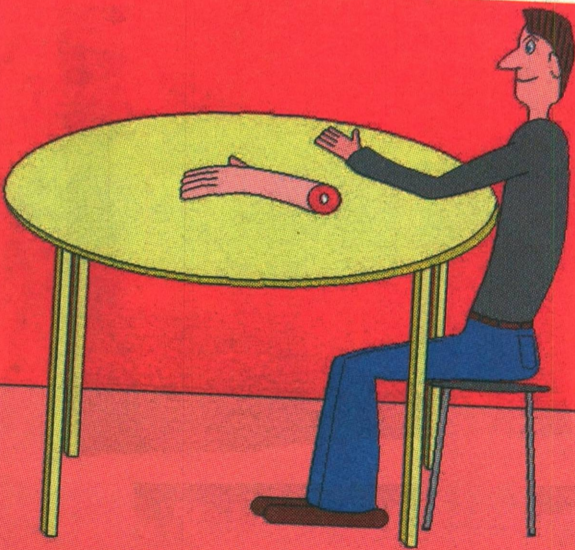
Det handler om størrelse og hvordan bruke det kjøretøyet du har fått tildelt for å komme fram. Det er et slags kastesystem i seg selv, med tusenvis av regler og koder, lyder og ulyder, fartsdemoner og halvguder. En ser Shiva og “Praise the Lord”, hellige kuer og kvinner med hijab suse forbi om hverandre, sannheter i sving og i fleng. I et land hvor folk rister på hodet og mener ja, hvor menn går i skjørt og hvor det er 35 varmegrader i februar (hvem sa vinterferie måtte inkludere snø?), er det vel bare en fotnote å nevne at de også kjører på feil side av veien?

På indiske veier gjelder naturens lov, og den som bastant hevder at størrelsen ikke teller, kan umulig ha vært i India. Noen biler blir født større enn andre. Noen blir store, fargerike busser eller en fancy BMW, mens andre kun en ussel sykkel.

Tekst SIW HILDEBRAND

Manøvers Meningsløse Maleri

Ole-Marius, med sin siste ervervelse: en splitter ny hånd-duk...

Skurv (skurvus vegetalis)

Skurven er fortsatt et mysterium. Opprinnelsen er meget usikker. Den dukker ofte opp i gamle matrester (kjeler som har stått lenge etc.) Skurven er usedvanlig intelligent.

Ab Via

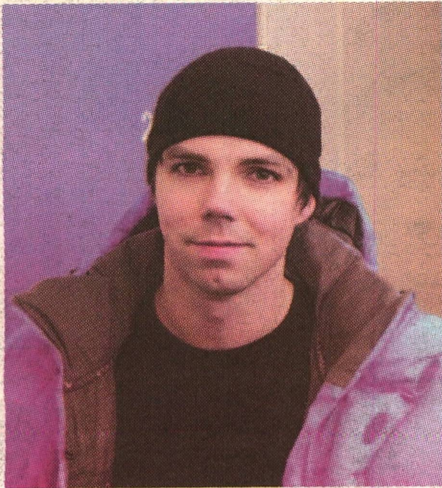
Hørt på desken
 – Gidd du skrive AbVia?
 – Klart, men korr i fan e tastaturet blidd av?

Utopia om 5 år
 Parene som venter på å få flytte inn i de nye familieboligene på Mortensnes har sett seg lei av å vente og har nå okkupert området.
 – Det blir nok kaldt å bo i telt resten av vinteren, med barn og det hele, men vi står han av, sier Ola Nordman, to barnfar og heltidstudent.

Utopia om 23 år
 – Dette ser æ fram til, forteller en entusiastisk Ola Nordman jr.. Nordman er annengenerasjons teltokkupant på Mortensnes og ser fram til å flytte inn før barn nummer tre ser dagens lys.

Hørt på bussen
 – Du, har du lest den der nye utgaven av Utopia?
 – Nye utgaven?
 – Ja du vet, den uten skrivefeil....

Ildsjelen

Navn: Christian Hanssen
 Alder: 30 år
 Studium: Juss
 Verv: Daglig leder på Jusshjelpa i Nord-Norge

Hva brenner du for?
 – Akkurat nå brenner jeg for Jusshjelpa og bratte fjellsider fulle av snø.

Hvem beundrer du?
 – Generelt beundrer jeg mennesker som evner å tenke og leve stort uten å miste bakkekontakten. Eller sagt med Arthur Arntzen sine ord; de som evner å bruke det lille vettet til å styre det store vettet.

Om du hadde fått 1 mill til å gi til en god sak, hvilken sak hadde du støttet?
 – Da hadde jeg støttet arbeidet mot trafficking. Kjøp og salg av kvinner

og barn er uten tvil rendyrket slavehandel, og har ingen som helst plass i en sivilisert verden.

Om du fikk vedta en lov eller en lovendring - hva ville det vært?
 – For en jusstudent blir jo dette et spørsmål om prioritering, men jeg tror jeg ville fjernet loven om fri rettshjelp og erstattet den med den ordningen de har i Finland. I Norge er fri rettshjelp ironisk nok ganske dyrt, og ordningen treffer kun et snevert fåtall av befolkningen. I Finland treffer ordningen mye bredere i befolkningen, og er likevel billigere i drift enn den norske.

Hva gjør deg stolt over å være norsk?
 – Bildet av kong Olav på trikken.

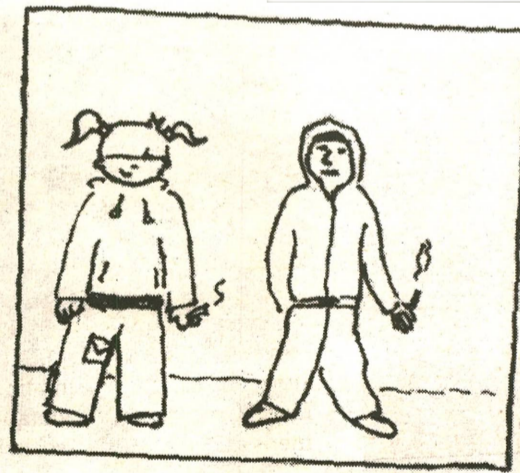
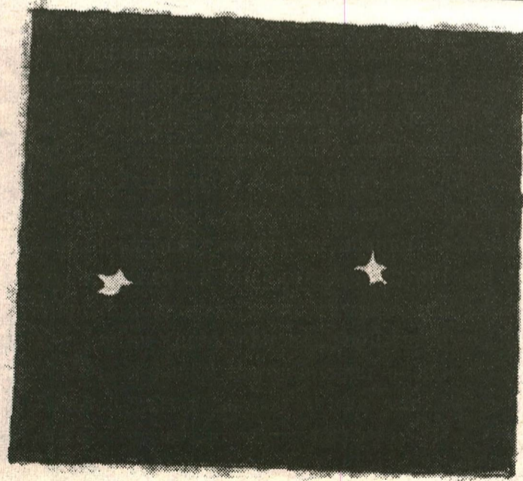
Hva gjør deg pinlig berørt over å være norsk?
 – Jørgen Kosmo på NATO-toppmøte i gul dress.

Når du dør, kommer du til himmelen eller helvete? Hvem møter du der?
 – Nå tror jeg verken på himmel eller helvete, og vil vel derfor antakelig havne i helvete. Der tror jeg at jeg kommer til å treffe på George Bush, Ariel Sharon og Osama Bin Laden. Og ifølge Dagbladet, sannsynligvis også nylig avgått konsersnsjef i Tine, Jan Ove Holmen. Men jeg håper jo at jeg kommer til himmelen likevel, da. Og der treffer jeg garantert på bestemora mi.

BODEGA: Blåser opp til dans

Lost in Tromsø, av Susanna og Daniel

TomatFarmen 2003, av I. W.

Tromsøstudentenes Idrettslag

Spalte for sportslige resultater og annet smått og godt som skjer i klubben.
For med info og TSI, se: <http://uit.no/tsi>

TULLinger helt på tur

En tind og tredve TULLinger med telemarksski. Snakk om nedtur!

Tekst HELGE VOGT

Søndag 13. februar arrangerte TULL (Tromsøstudentenes Utråkka Låm Laug, telemarksgruppa på Universitet og Høgskolen i Tromsø) tur til Middagstind på Kattfjordeidet.

Hasardkjøring

Middagstind er en av klassikerne av topper på Kvaløya, og den er virkelig verdt å få med seg, særlig med det været og føret som vi TULLinger fikk. Sol og en fin mengde med helt urørt styrepudder dekket hele fjellet, noe som ga gode muligheter for å sette god fart nedover, eller som noen kaller det: kjøre hasard.

Nedtur

Turen opp gikk i et langt tog med TULLinger på rekke og rad, og som det vanligvis gjør når man er mange på tur tar det litt ekstra tid oppover. Så etter tre-fire timer sto vi på toppen og kunne endelig nyte utsikten og glede oss til nedturen. Etter en rask matbit var det bare å spenne

skiene på beina og kjempe om å få de fineste linjene nedover i urørt snø.

Jubelbrøl

På vei ned møtte vi en masse folk fra fjellgruppa som hadde sovet i snøhule og kommet litt seint opp. Vi hadde dessverre ikke tid å snakke med dem. I ville jubelbrøl kjørte vi alle gjennom årets beste puddersnø.

Til de som kom etter oss på Middagstind den dagen, må vi bare beklage. Hele siden var helt fin og uoppkjørt før vi kom, men etter vi hadde herjet og gjort våre ødeleggelser så den ikke fullt så fin og innbydende ut...

For de som er interessert i å være med på TULL-tur så send mail til: tulltsi@hotmail.com.

TSI Serievinnere

Både 1:a laget damer og 1:a laget herrer vant sine respektive grundspill i innebandy og er kvalifisert til sluttspill.

FOTO: HELGE VOGT/RAGNAR LILLEVOLL

TULL: Telemarksgruppa på Universitetet og Høgskolen arrangerte tur til Middagstind i februar.

International Student Union

Having a ball

ISU's entry in the indoor football championship last month made the national competition a little more international.

Tekst DRAGICA VIDOVIC

For the first time, this year, on February 26th, a national championship in indoor football was organized in Tromsøhallen as part of a traditional Scandinavian/Norwegian competition.

– It has taken place in other big towns like Oslo, Trondheim and Kristiansand before, but this is the first time in northern Norway, says to coordinator Daniel Kvile. In a good international spirit, ISU (International Students Union) had a team that added a bit of “exotic” atmosphere and “southern” football.

Exotic team

The ISU team was really international as well: Alphonse Nolem Ahola, Monazamon, and Peter Ndichu from Kenya, Pablo Neo from Spain, Carmelo Interisano and Davide Tenconi from Italy, Cornel Borit from Romania, Navinder Singh and Rafi Ahmad from India, and Artur Albuquerque from Portugal. But this great blend of players from countries very well known for their football stars did not help the international team further from group competition against well-trained local teams.

In spite of a somewhat confusing

FOTO: PRIVAT

TROMSØHALLEN: The ISU team kicked off in national competition in indoor football on of February 26th.

organization, the surprisingly small audience witnessed fun, engaging football and good spirit among the players. The teams were very even. Nordpolen FF won the tournament and will compete with three other teams from Tromsø in Scandinavian Indoor Series (SIS) in November.

Almost best

The ISU team scored three goals: two scored by Pablo Neo and one by Monazamon.
– We did not win, but we were almost the best. And it was a very good experience to play with people from everywhere. We had a lot of fun, says top scorer Neo.

Also, Carmelo Interisano showed his referee skills and was asked to be a referee in the semi final. Generally, the whole event was a very nice happening. It will hopefully become bigger and more popular in years to come.

Foto ESPEN SANDBERG

Syden på Nerstranda

Paraplydrinker, hawaiirosen i hår og fuskebeklede stoler. Torsdag 17. februar dro nesten 100 mennesker til Syden uten å forlate bygrensa.

Tekst KRISTIN TORGERSEN

performance Det var en virkelig kald vinterdag. Ja så kald at en av mine tromsøvenner definerte den som kjønnslig kald. I dag skulle jeg dekke en

”performance”. Siden jeg i utgangspunktet er skeptisk til performance som kunstform kan jeg ikke si jeg gledet meg. Jeg så for meg melodramatiske pantomimeartister eller kvinner som står nakne på en fot for fred... .

Men i dag skulle skepsisen vise seg å være uberettiget. Utenfor Steen og Strøm står ett telt. Jeg drar opp forhenget og der jeg fikk se var uventet. Det første som slo meg var hvor varmt det var der inne. Siden blir jeg bydd på en drink. En jente med hawaiirosen i håret står bak en meget så sydeninspirert bar og serverer fargerike

drinker (alkoholfrie vel og merke.) En fargerik drink er aldri å forakte. Glemte er kulde og frost. – Dette er bedre en Las Palmas!

Innimellom små installasjoner av tropisk karakter, rosa fuskebeklede stoler, paraplydrinker og mennesker, står mannen bak dette foretaket, Espen Justdal bak en mixe pult og spiller ragge. Justdal sier han savner et ungt kunstnermiljø i Tromsø:

– Dett finnes sterke miljøer innenfor filmproduksjon, musikk og teater, men at det er litt slapt innen for kunst. Espen Justdal synes også det er morsomt at kunsten kan komme ut til folk. Få folk til å smile. Etter hvert drømmer han om å åpne ett verksted hvor unge kunstnere kan utfolde seg. Når Espen Justdal ikke

spiller ragge på Nerstranda, studerer han praktisk estetiske fag ved lærerhøgskolen i Tromsø.

Ca 100 mennesker kom innom teltet den dagen. Og jeg tror de fleste hadde den samme oppfatning som meg: At dette bør jo bli gjort oftere. Den norske drømmen; Syden i Norge – Syden i Tromsø uten å måtte reise utenfor bygrensa. Eller *Nordic dream* som kunstneren selv kaller det. Da jeg kom ut i kulda igjen sendte jeg Espen Justdal og hans hjelpere en varm tanke, visst fikk du oss til og smile og visst kan performance være en særdeles bra ting!

For mer informasjon om Espen Justdals *Nordic Dream* og kommende *sprell*, sjekk ut: www.MIX-MASTER.org

Fantastisk Antarktis

Som polarnasjon og som del av 100 års markeringa er utstillinga *Polar - Norge, Det hvite eventyret* satt opp på Tromsø Museum. Med fare for å lære noe våget *Utopia* seg utpå isen.

Tekst THERESE M. LINDSETH

Malingslukta henger enda i den ferske utstillinga på Tromsø Museum, utstillinga er et samarbeid mellom Norsk Polarinstittutt, Polarmuseet i Tromsø, Statsarkivet i Tromsø og Universitetet i Tromsø. Norge har et nært og personlig forhold til disse kalde området. Her, med flotte bilder og gjenstander, får man et innblikk i hva som skjer og har skjedd. Fangstmenn- og kvinners harde prøvelse. Skjørbuk, sult og savn. Kulldrifta på Svalbard og det fargerike miljøet der idag. Oppdagelser av områder og utvikling av utstyr. Fra Amundsen til Ousland. De ulike områdene i utstillinga skiller av duse hvite vegger som rager over hodehøyde, og gulvet ligger i flere plan. Amundsens slitte ski er som fanget i isen, i en herlig skillevegg i grøntoner utført i pleksiglass. De organiske formene sender tankene i retning av is, drivis, pakkis og snø.

Amundsens pesk

Tromsø hadde tilnavnet *Porten til Ishavet*, og jaggu finner du ikke litt lokalhistorie her også. Sammen med Amundsens godt brukte skinnpesk finner du et bilde av Margrethe Kitti, eller Finn-Kitti som hun ble kalt på folkemunne i Tromsø. Hun sydde pesk for selve Amundsen i forkant av *Gjøa* ekspedisjonen. Skinn og ull på tradisjonelt vis skiller seg ut fra dagens hitech utstyr, fleece og goretex, men teknologien er basert på den kunnskap man har hentet fra urbefolkningen i disse områdene. Flott illustrert med tradisjonelt utstyr for bearbeiding av skinn, klær og bilder.

Arktis i faresonen

Syv land er uenige om delingen av de arktiske områdene, men de er enige om å utforske og verne miljøet. Antarktis er det høyeste og tørreste kontinentet i verden. Området er 98 prosent dekket av is, som utgjør 90 prosent av all landis i verden. Arktis er et spesielt område i forhold til både flor og fauna. Vakker, dramatisk og ikke til å spøke med. Men området er også veldig sårbart. Miljøgiftige utslipp som finner veien inn i disse sårbare områdene gjør stor skade. Gifter som PCB og DDT legger seg i fett, som arktiske dyr

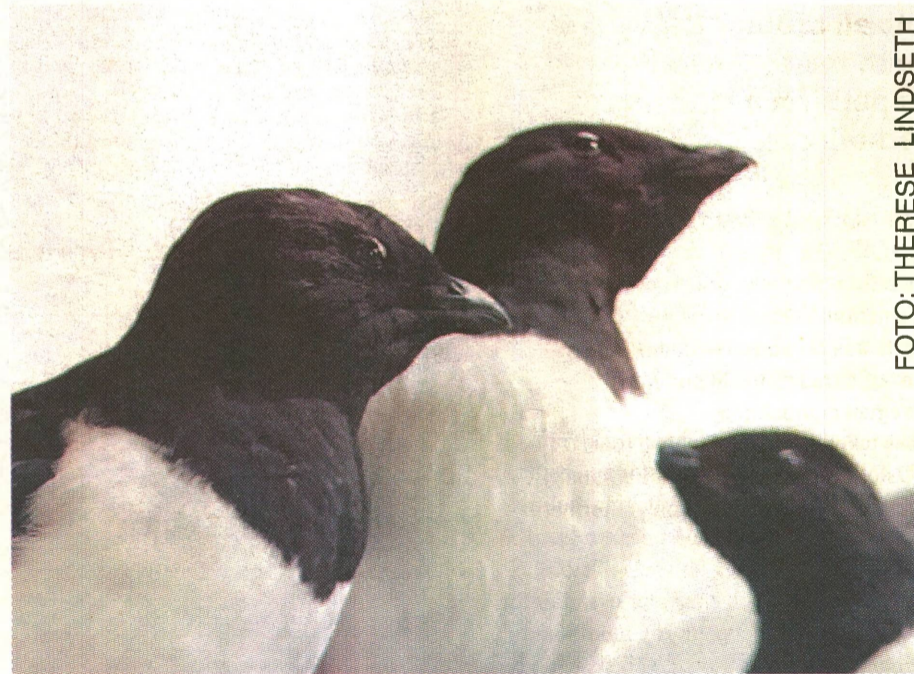

FOTO: THERESE LINDSETH

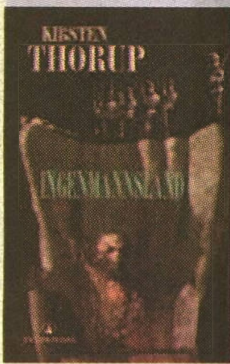
nødvendigvis har mye av, og forstyrrer blant annet immunsystemet, hormonene og forplantningsevnen. Her kan du følge merking av isbjørn og hvalross på film, og få illustrert via satellittbilder hvor mye giftstoffer som ender opp i de arktiske strøk.

Save a whale, harpun a Norwegian

Hverken hval eller selfangst blir sett på med blide øyne i enkelte kretser, og det nevnes da også her. Men tider med rovfangst er forbi. Den første *Fram* ekspedisjonen var borte i tre år, 1893-96, uten en lyd. Når Børge Ousland krysser

Nordpolen i 2001, kunne han ringe hjem og til psykolog hver hveld. Forholdene har forandret seg, og forhåpentligvis fortsetter de med å gjøre det, i en positiv retning. Utstillinga presenterer stoffet på en god måte. Tekst, bilde og gjenstand i harmonisk samspill gjør at det sitter. Ny kunnskap og opplevelsen av flotte bilder og illustrasjoner sitter igjen etter endt besøk. De har gjort en særdeles god jobb med å plukke ut informasjon og presentere den på en spennende og kunstnerisk måte. Stikk innom, nyt det flotte lokalet, se, føle, lær. Å resirkuler!

Intenst om alderdommen

Kirsten Thorup
Ingenmanns-
land
Gyldendal
2005
190 s

bok Når man tar fatt på Kirsten Thorups nyeste roman, *Ingenmannsland*, blir man straks virvlet inn i den kaotiske virkeligheten til en gammel mann i det moderne

Sterkt om Stasi

Anna Funder
Stasiland
Cappelen 2005

Stasiland er forteljinga om det hemmelege austtyske politiet sin historie

under heile DDR-tida. Forfatteren Anna Funder er australsk og flyttar til Berlin for å treffa menneska som på ulike vis fekk liva sine forandra av Stasi. Funder møter dei tidlegare Stasi-agentar og informantane, men aller mest set ho søkelyset på vanlege DDR-borgarar som vart offer av overvakingssystemet.

Det er sterke historier Funder har å formidla i Stasiland. Spesielt gjer Funder sine møter med kvinner som vart øydelagte av Stasi si forfølging og overvaking sterkt inntrykk. Det vert teikna eit ufyselig bilete av ein overvakingssystem som har hundretusener av øydelagte menneskeliv på samvitet, og som gjorde livet ufritt for 17 millionar inbyggjarar gjennom førti år. Innbyggjarane i DDR vart overvaka av 97 000 ansatte Stasi-agentar, og nesten 200 000 borgarar var knytt til Stasi som informantar.

Stasiland har stor dokumentarisk verdi. Boka fortel historiar med stor autensitet, og ein kjenner tidvis overvakingssystemet sin klamme eim i rommet når ein les boka. Soga om Stasi får spesiell stor autoritet ved at den er så nær oss i tid, for 20 år sidan var dette ein røyndom i vårt eige nabolag. Den største veikskapen ved Stasiland, er at Anna Funder i for sterk grad inntek rolla som dommar i teksten. Dei gamle stasi-agentane framstår forkvakla nok i kraft av eigne ord, Funder sine kommentarar er overflødige og forstyrrer flyten i teksten.

Dessutan hadde denne lesaren sett stor pris på om Funder kunne ha hatt ei meir open haldning til austtyskarane sin spesielle nostalgi (kjent som "ostalgi"). Funder ser på tyskarane sin ostalgi som fæl og farleg flørt, mitt inntrykk etter nokre månader som student i Berlin er at ostalgien snarare er austtyskarane sin nødvendige ironiske distanse til

danske samfunn. Den 94 år gamle Carl Sørensen har blitt sendt til pleiehjemmet på avlastning mens hans sønn er på ferie i Thailand med familien. Han hadde blitt en belastning for sine etterkommere, og han var fullt klar over det. Hans kjære, Martha, hadde gått bort et år forinnen, og med henne forsvant en del av han. Vi blir ført med hans tanker tilbake til barndommen. Ved stadige tilbakeglimt blir vi satt inn i en families utvikling gjennom en rekke år og generasjoner. Hvor ble den av, nærheten, varmen? Han føler seg totalt malplassert på pleiehjemmet og lengter ut i det fri. Han blir nektet utgang. Innesperret som en fugl i et bur. Men de kunne ikke holde sjelen og tankene tilbake. Han frigjorde seg fra kroppen og reiste ut i det fri.

kommunistetida. Det er også eit problem i boka at Funder latterleggjer eitkvart utsagn som seier noko positivt om DDR, med ei slik haldning i bakhand vil me aldri forstå austtyskarane sin spesielle hang til å stemma på parti på venstresida.

Soga om DDR er ei av dei fælaste i nyare europeisk historie. Historiene som Anna Funder fortel, er med på å minna

ANNONSE

Velkommen til Kraft

Ann Kristin og Sigrid (aerobic), Jørgen (ruteskruing), Bjørn (klatrekurs) og Mari (spinning) ønsker alle studenter og ansatte velkommen til Kraft treningssenter. Vi tilbyr høy kvalitet på både instruktører og utstyr til byens desidert rimeligste priser. Samtidig har Kraft et stort mangfold i treningstilbudet, som blant annet omfatter klatring, spinning, aerobic, kondisjonstrening på apparater, styrketrening, hallaktiviteter og utleie av ski, sykler og nordie-walking-staver. Tips: Mandager, onsdager og fredager fra kl. 14.00 arrangeres fotball i idrettshallen. Alle som er kraft-medlemmer kan delta når de selv ønsker. En god mulighet for de som kun ønsker å spille fotball.

Student:

År: 1.500 kroner
Semester: 850 kroner

Ansatte ved UiTø, HiTø:

År: 1.800 kroner
1/2-år: 1050 kroner

AEROBIC TIMEPLAN SOM GJELDER FRA 10. JANUAR - 3. APRIL 2005

TID	10-22 MANDAG	7-22 TIRSDAG	10-22 ONSDAG	8-22 TORSDAG	10-20 FREDAG	12-18 SØNDAG
14.00						Poweryoga Lena/Maria (1,5 t)
14.15		Step/styrke Sigrid (1t 15 min)				
16.00	Step 2 Ann Kristin	Aerobox Sigrid	Aerobic 2 Lena	Astep/styrke Ann-Mari	Aerobox Tina	Kraft/kombi AL/AK/S (1,5 t)
17.00	Pump Ann Kristin	Danceaerobic Tina	Pump Lena	Poweryoga Maria (1,5 t)	Pump Yonas	
18.00	Aerobic/styrke Mari	Pump Tina	Kondisjon Lene			
19.00	Poweryoga Lene					

SPINNING

TID	10-22 MANDAG	7-22 TIRSDAG	10-22 ONSDAG	8-22 TORSDAG	10-20 FREDAG	12-18 SØNDAG
07.10		Mårraspinn Ann-Eva				
13.00			Spinning 2 Siren			
16.00	Spinning 2 Antigone	Spinning 1 Siren			Spinning 1 Bengt-Ove	Langspinn Guro/Siren
17.00	Spinning 1 Mari	Langspinn Bengt-Ove/Inger-Lill	Spinning 1 Antigone	Intervall Jan Inge	Spinning 2 Siv	
18.00	Spinning 2 Guro		Spinning 2+ Mari	Spinning 2 Inger-Lill		
19.00	Spinning 1 Siv	Spinning 2 Trude				
20.00						

NB! Påmeldingslistene til de ulike timene legges ut et kvarter før timen starter!

Matnyttig

Utopias nye matspalte inneholder billige mattips i en fei. Kan også inneholde spor av netter.

Franske følelser....

Tekst KRISTIN TORGERSEN
Foto THERESE M.LINDSETH

Fransk løksuppe til vinterkalde kvelder er ikke å forakte. Og et lite stykke Frankrike behøver ikke koste mer enn tre 10'ere. Her har du oppskriften:

50 gr smør
750 gr løk- 8 kr
40 gr mel
2 liter vann
2 buljong terninger - 4 kr
4 laubærblad
1 ts timian
1 ts pepper
1 ts salt

1 baguett (ristet) - 5 kr
Ost til gratinering . (f.eks Gruyere men vanlig hvit ost funker også fint) - 10 kr
Totalt: 27 kroner

Slik gjør du:
Smelt smøret langsomt i en tykkbunnet kjele. Ha i løk. La den bli like gyllen som huden til Halle Berry. Ha i mel og rør sammen. Tilsett vannet litt gradvis mens suppa koker. Rør. Putt oppi buljongterningene og krydder. La suppsmå koke i ca 20 minutter. Ta fram fire suppeskåler (som tåler en viss varme), fordél suppa i dem, legg på en baguettskive og strø over ost. Sett dem på en rist i ovnen i ca 25 minutt ved 250 grader.

Skjenk deg ett glass rødvin. Servér suppa, og vips du er i frankriket.

Stall tips: Vil du virkelig slå på stortromma, ka du røre inn en dl tørr hvitvin mens suppa koker.

ANNONSE

Mirakelboken om Soneterapi

ISBN 82-996616-0-9

Norske forfattere

Denne boken inneholder nye metoder.

Bokens innhold:

- Ny fotsoneterapiteknikk
- Anatomi/Fysiologi
- 5-Element
- Diagnose

- Behandling av ulike lidelser

Pris:420.- +frakt 55.-

Finnes i bokhandelen og

sumo@ktv.no

FOTO: FILMWEB

CONSTANTINE: Keanu Reeves spiller den røykende og drikkende superhelten som prøver å få en plass i himmelen.

Mellom himmel og helvete

4

Constantine
Francis Lawrence

film John Constantine er født med den "gaven", å kunne se djevlere og engler som i menneskeform vandrer rundt på jorden. Etter å ha prøvd å ta livet sitt, men blitt gjenoppplivet, befinner Constantine seg på en grense mellom himmel og helvete. Der jobber han med å sende tilbake demoner som har gått over balansen i systemet. Hans eneste håp, er å gjøre opp for seg ved å sende disse skapningene tilbake til helvete, og dermed

selv få plass i himmelen. John Constantine er ingen superhelt på den måten vi kjenner superhelter. Han både røyker, drikker og er ikke særlig sympatisk.

Ting starter å skje, når Angela Dodson tar kontakt med Constantine, etter at hennes søster har begått selvmord. Selv mener Angela at hun ble drept. Constantine og Angela blir dratt inn i et farlig spill, der det kjempes mellom Gud og Satan.

Filmen er regissert av Francis Lawrence, som gjør sin første spillefilm med Constantine. Fra før er han en prisbelønt musikkvideoregissør. John Constantine er kanskje for de fleste kjent som tegneseriefigur i *Hellblazer*, som

egentlig blond og engelsk. I filmen er han amerikansk og mørkhåret i Keanu Reeves sin skikkelse, som for anledningen ikke gjør en dårlig rolle, men imponerer heller ikke stort. Hans motspiller Rachel Weisz, tidligere kjent fra blant annet *Mumien*, gjør da en bedre rolle som politidetektiven Angela. Filmen blir kanskje også litt for langtekkelig med sine to timer. Det mangler heller ikke på spiseeffekter, og selv om ikke alle er like bra, begynner hjertet å slå litt når Constantine tar en sviptur ned til Helvete.

Constantine er kanskje ikke årets beste film, men underholdt blir man, og det er vel akkurat det som er meningen med film.

Tekst MARTHE WIKRAN

Langs kjente spor

4

Så som i himmelen
Regi: Kay Pollack

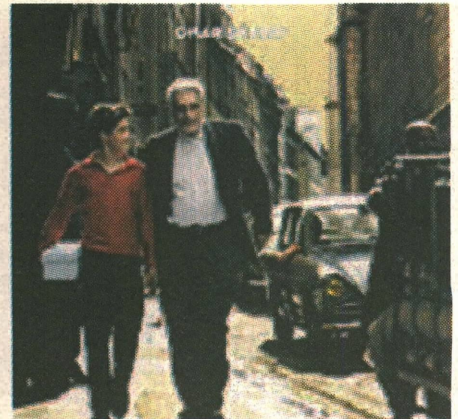
film Det er kjent svensk film- og litteraturtematikke me møter i Kay Pollack sin oscarnominerte film *Så som i himmelen*. Det handlar om det snevre bygdemiljøet sitt møte med verda, denne gong i form av bygdeguten som reiser ut i verda og kjem attende når han er blitt berømt dirigent. Etter mange års internasjonal suksess, får Daniel Dareus hjartetrebbel og må derfor slutta med det oppjaga livet som profesjonell dirigent. Tida er inne for å realisera ein gamal draum, å flytta attende til bygda der han vaks opp og som han forlot som mobbeoffer førti år tidlegare.

Daniel Dareus kjem til bygda for å finna roen og for å lytta, men det går ikkje lenge før han overtek dirigentrolla i bygda sitt eige kyrkjeor. Dermed er rammene for filmen lagt, den heimvendte bygdesonen møter alle bygda sine lyse og mørke sider gjennom sitt arbeid med å få koret til å fungera.

Så som i himmelen har mange sterke sider. Den mest slåande er kvaliteten på fotoet i filmen, her er det mange vakre bilete å drauma seg inn i. Hovudrollenehavarane Michael Nyquist og Frida Hallgren leverer godt skodespel, og Pollack greier tidvis å skape truverdige og nære menneskemøter i filmen. Men det er likevel eit problem at Pollack ved nokre høve kjem for tett og intimt innpå personane i filmen, nokre av dialogane får eit drag av patos over seg. Dessutan er nokre av figurane i filmen for stereotype. På trass av dette, er det generelle inntrykket av *Så som i himmelen* at dette er ein varm "feel good" film, den har mykje poesi i seg. Likevel sit me att med ei kjensle av at det vart litt mykje av det gode.

Det kjem ikkje overraskande at *Så som i himmelen* er nominert til Oscar. Den følger dei kjente oscarnominerte spora. Handlinga er tidvis forutseieleg, det meste vert sagt, og sjåaren kan spara seg bryet med å tenkja sjølv. På slikt kjenner me ein oscarvinnar.

Tekst ASKILD GJERSTAD

KINO: Monsieur Ibrahim og koranens blomster er en god historie om et sterkt vennskap uten at det blir klisjèaktig.

Rørende

6

Monsieur Ibrahim og koranens blomster

Regi: François Dupeyron

film Dette er historien om Moses, han er 15 år og bor i et av Paris mer lugubre strøk. Faren er en smule navlebeskuende og bryr seg fint lite om sønnen sin. Etter hvert oppstår ett sterkt vennskap mellom Moses og araberer Ibrahim som jobber på sjappa på andre siden av gata. Ibrahim blir etter hvert en slags farsfigur for Moses. Ibrahim er full av livsvisdom og historier. *Monsieur Ibrahim og koranens blomster* er alt en god film skal være: Den er rørende, visuelt vakker, til tider morsom og formidler av en knakende god historie uten at det blir klisjèaktig og flåsete av den grunn. Jeg kan ikke husket å ha tørket tårer i en kinosal siden jeg som emosjonell fjortis så *Titanic*. Men her ble tårer og latter vanskelig å holde tilbake. Er du i tillegg glad i Paris og "fransk stemning" fra den tiden da kvinner gikk i skjørt, mennene bar hatt og ungdommene danset "bop" i gatene, ja da er dette definitivt filmen for deg.

Tekst KRISTIN HEIMSNES
TORGERSEN

SÅ SOM I HIMMELEN: Det er mykje godt filmhandtverk i filmen som vann publikumsprisen på årets TIFF-festival.

En mørk og rocka kveld 5

FOTO: INGVILD BUHAUG

STONEGARD: Leverte den ene bredbeinte metal-låta etter den andre på driv onsdag 23. februar.

Stonegard med Julia Spacehead som support
Ons 23. feb, driv

konsert Stonegard har nettopp gitt ut debutalbumet *Arrows*, som har høstet høye terningkast hos mange kritikere. De har derfor all god grunn til å stille med en ekstra dose selvtillit på sin mini-turné i Norge og Sverige.

Julia Spacehead varmet opp for trøndergutta, og leverte en fantastisk opptreden der de også serverte publikum et par splitter nye låter. At Julia Spacehead er en gjeng dyktige musikere som fungerer knakende godt sammen på en scene hersker det liten tvil om, og den lille publikumsmassen som hadde funnet veien til driv virket godt fornøyd med varene som ble levert. Etter denne glimrende opptredenen var jeg nesten redd Stonegard kom til å bli en skuffelse i forhold.

Stonegard entret scenen med entusiasme og

pågangsmot, og gjorde alt de kunne for å få den lille og litt slappe publikumsmassen med seg. Gutta prøver å se skumle ut, men virker mer som en gjeng hyggelige skolegutter som ikke har vært hos frisøren på en stund. Ikke at det gjør noe, for de klarte å levere den ene bredbeinte metal-låta etter den andre. Med fete riff og et lydbilde som ligner en blanding av Metallica, Soundgarden og Entombed var det vanskelig å skuffe det svartkledde publikumet, og det hele ble toppet med vokalist Torgrim Torves hese og ørespengende stemme.

Hvis det er noe man skal sette fingeren på må det være at driv kanskje ikke er det aller beste lokalet for et slikt band å opptre i. Det er derfor absolutt verdt å sjekke ut Stonegard når de igjen gjester Tromsø på Kaos 16.mars.

Tekst BENEDIKTE AAS

Catchy and commercial 4

Isolation years
Cover the distance
North and South
records

record It's getting pretty tough to distinguish one musical style from another these days. The lines between genres are blurring so fast that it won't be long before record store employees will have trouble

deciding under which section to file new releases. Indie rock? Contry pop? Not quite sure.

Cover the distance, third album of this Swedish band from Umeå, invites you to an easy, sonic excursion through a land of beats, violins, guitar strings, and the soothing voice of singer and songwriter Jacob Nyström. Simple rhythm, but a lot of energy set in it. While listening to the songs of this album, one can't help but start to sing along. You don't even have to really know what they are saying, you can sing along

without actually realizing it. Lyrics like "if you feel rejected, please excuse 'cause now you're elected" are just catchy. The song is nothing groundbreaking – it is just about a normal day, but it's kind of great.

One must admit the music is commercially focused, and the lyrics are not too inventive. Unfortunately, there are also the overwhelming sense of "been there/heard that" haunting these songs. But all in all, not a bad CD.

Tekst VICTORIA GONZALEZ

Harmonic trio 4

Maria Kannegaard Trio
Quiet Joy
Universal

record I'm wondering: is it possible to criticize an album that has grown under Bugge Wesseltoff's wings? His name is an indicator of music of the highest standard a word of honour for a record to be

outstanding. This time was no different: jazz which couldn't be classified in typical categories: long, winter evenings or smoky, outsidish pub with a bartender knowing way too much. Though this type of jazz is not my favorite, I must admit it's an important position to be owned by all enthusiasts of this music. Instruments seem to live quite independently of each other, crossing their paths from time to time. Melodies stand out from a classical idea of harmony definitely spacious; their rather fractured, torn character keeps the attention of the listener with

admiration or disturbance. Everything filled with precise professionalism. Out of 13 tracks my favorites were no. 4 imply I really liked the certain presence of tension in it, and no. 13: a brilliant idea for covering egypt Ya of Andree3000! Lately I've noticed a great similarity between his y favourite things and another Norwegian jazz group The Core and come to the conclusion that Scandinavian vanguard jazz is more common than one would have thought!

Tekst AGA BRZYCKA

Tøft og laidback 5

Thievery Corporation
The Cosmic Game
ESL Music/Tuba

plate Denne plata er resultatet av et samarbeid mellom Rob Garza og Eric Hilton. De to unge, usedvanlig velfriserte herrere har tidligere gitt ut seks CDer og en haug med singler sammen, de fleste på vinyl. På The Cosmic Game hører man 16 spor

laidback, litt tøff og svært moderne musikk. De beskriver den selv som en blanding av Indian, dub, rock, psykedelia og Brazilian. Jeg vil føye til etnisk og world music. Den kan minne om både Gotan Project og vår egen kjære Røyksopp. Lydbildet er variert og interessant, og alt er meget dyktig produsert av Thievery Corporation selv. De har lagt vekten på perkusjon og basslinjer, men har brukt mange spennende instrumenter for å fylle ut lydbildet. Blant annet hører man indisk sitar på noen spor.

De synger ikke selv, men har flere dyktige vokalistere på plata. Den indiske kvinnelige artisten Gunjan har stilt opp med nydelig vokal og drømmelik koring på fire låter. Ellers har både The Flaming Lips og David Byrne bidratt på hvert sitt spor. Det eneste som drar kvaliteten en anelse ned, er at vokalen på et par spor ikke er av den sterkeste.

Dette er en plate jeg vil anbefale til late søndager på sofaen eller som taffel til middagen.

Tekst LENE HEITMANN RASCH

Ønskeplata 4

Sissy Wish
Tuning In
Tuba

plate Jeg sitter og lytter til den nyeste singelen til Sissy Wish, "About a machine". Det er noe. Det er egentlig ikke til å forklare, men det er akkurat som om man får et lite behagelig stikk av minimalistisk skjønnhet

når Siri Wålberg, a.k.a Sissy Wish, legges i cd-skuffen. Derfor vil det ikke komme som det helt store sjokket hvis hennes rykende ferske album, Tuning in, skulle snike seg inn i en og annen platehylle blant de tusen hjem.

Det rent musikalske språket er på ingen måte spesielt sofistikert, og plata byr hverken på frelse, rus eller kosmiske rundturer. Men... det den gir deg er ganske enkelt hygge. Varme og enkle toner, generert av en stemme som ligger i grenselandet mellom Lisa Ekdahl og Tori Amos, eller skal vi heller bare kalle den

Sissy Wish? Lydbildet til den unge singer/songwriteren bølger mellom pop og søtrock, og den umiddelbare tanken er at dette virkelig hadde gjort seg som filmmusikk til en litt skitten kult-film alå 70-tallet. Inntil da dekker denne varen litt mer nærliggende bruksområder. Husarbeid, matlaging, eller bakgrunnsstemningen på et halvrolig vorspiel får med litt Tuning in et relativt trygt, men dog et originalt lydteppe over seg, akkurat nok til å krumme frem et lite anerkjennende smil.

Tekst FRITJOF EIDE FJELDSTAD

Ansatte snurrer skiver

Det ble blod svette og tårer da Utopia ba Mari W. Skaalvik, studieleder på sykepleie ved Høgskolen, å snurre sine ti beste skiver.

– En anledning til å tenke over musikalske favoritter gir behov for flere enn 10 utvalgte låter! – og det er ikke valg av låter her, men av CD/plater. Å velge ut enkelt låter er en for vanskelig utfordring. Valgene kan nok se temmelig sprikende ut, men imøtekommer alt musikken gir meg av ulike opplevelser. Å komme frem til mine 10 valg ga en fin anledning til å se tilbake og oppdage at det er en del som sitter fast fra langt tilbake i tid!

Aida – Giuseppe Verdi
– Nylig opplevd "live" for andre gang – og like vakkert som forrige gang for mer enn 20 år siden! Som i de fleste operaer er problemstillingene tilsynelatende banale, men ved nærmere ettertanke har de relevans også i vår tid.

Diva – Annie Lennox
– Stemme, stil og noe å si oss (kvinner). Annie Lennox er en artist med særpreg og budskap – og hun greier seg godt uten tidligere makker Dave Stewart.

Chronicles – Eric Clapton
– Musikkpolitiet liker nok ikke samlealbum, men det gjør jeg når det beste av Eric Clapton finnes på en CD! Som mange flere berøres jeg av "Tears in Heaven".

BS&T 3 – Blood sweat and Tears
– Sterkt uttrykk! Og musikk som har fulgt meg helt siden helt unge dager!

Stand Up – Jethro Tull
– Tradisjon og fornyelse! Tror denne gruppen var en døråpner for flere enn meg til klassisk musikk.

Time After Time – Eva Cassidy
– Melodiøst og fortellende.

Symfoni nr 9 – Beethoven
– Med London Symphony Orchestra. Ord trengs ikke!

Longing in Their Hearts – Bonnie Riatt
– Artist med spennende bakgrunn som vises i hennes musikk.

The Boatmans' Call – Nick Cave
– Denne artisten har sønnen min Lars introdusert meg for – til stor glede.

Don Giovanni – Mozart
– Kanskje noe av det største som er laget innenfor opera og mange mener dette er det største Mozart komponerte. Operaen har alle vanlige ingredienser; kjærlighet, intriger, konflikter og død – innhyllet i vakre toner.

Musikkomentaren Er rocken død?

Man lærer mye av å vokse opp med en rockefrelst far som har flere hundre vinylplater i hylla å skilte med. Man lærer seg å sette pris på det som er ekte ved musikken. Man lærer seg å lytte. Og man ender opp med å føle at det er noe som mangler når dagens rock er preget av kommersialisme og store likheter med popverdenen.

Det som gjelder i dag er å selge plater, tjene penger og havne øverst på VG-lista, ellers har man ikke klart det. De gamle gutta som Van Halen, AC/DC, Dio, Black Sabbath, Deep Purple og Led Zeppelin brydde seg neppe så mye om salgsstatistikk og kontoutskrifter – deres mål var å formidle rockens budskap til de som var i stand til å se det fantastiske i det. De har blitt legender på en måte det 21. århundrets rockegrupper kan se langt etter. Selv nå blir jeg fremdeles blank i øynene og sitrende i kroppen når min far tar av lokket på platespilleren og spiller en av de gamle slagerne jeg så ofte sto og danset til i min barndom. En slik følelse får jeg ikke av å lytte til Span eller Good Charlotte. Det er noe som har festet seg ett eller annet sted på veien, som er vanskelig å finne igjen.

Jo visst lages det mye bra musikk i disse dager, men den mangler et særpreg og en følelse som tidligere gjorde rocken levende, som nettopp skaper denne følelsen av at du lytter til noe som er genuint og ekte. De som aldri har hatt noe forhold til denne type musikk, til rock av den gamle skolen, har nok på mange måter gått glipp av noe stort, uten at de nødvendigvis er klar over det selv. For har man aldri satt seg ned og virkelig lyttet til åttitallets store rockeperler, kjent følelsen i magen når gitarsoloen får taket til å løfte seg, følt at hele rommet pulserer i takt med trommene, opplevd ekte og utilsøret rock'n roll, ja, da vet man sannsynligvis heller ikke at dette er mer enn bare musikk. Kurt Nilsen er musikk. Simply Red er musikk. Man kan kanskje strekke seg så langt som å si at også Britney Spears er musikk. Men de har ikke dette magiske "noe" som man finner i min fars vinylsamling. De blir neppe husket på samme måte som de gamle gutta, og kanskje fortjener de det ikke heller.

Heldigvis finnes det fremdeles steder man kan dra til når popen tar overhånd og man heller vil lytte til noe som er laget med kjærlighet til musikk, enn til noe som er laget med kjærlighet til penger og prestisje. Kanskje en dag vil det igjen komme noen som vil fokusere på å lage plater som har noe mer å fortelle enn hvordan været er. Kanskje vil noen innse at det er på tide å helbrede musikken igjen. For rocken er nemlig ikke død. Den har bare en lei influensa.

Tekst KATHRINE BREKKLAND

FOTO CLEMET ASKHEIM

Driv: Det regnet god stemning da The National Bank holdt konsert torsdag 24. februar.

NB! TNB!

Det er torsdag 24. februar og driv koker i et spekter av rytmisk, musikalsk frigjørelse. Utopia møtte en av musikk-Norges ferskeste kremband, The National Bank.

Tekst FRITHJOF EIDE
FJELDSTAD

Noen timer før den knugende intensiteten sitter to av bandets arbeidskrefter, Thomas Dybdahl (sang og gitar) og Nicolai Eilertsen (bass) gomlende på hvert sitt karbonadesmørbrød, og sier ganske tilfredse at gruppa foreløpig synger på siste vers.

– Ja, nå kommer vi til å ta en pause på ubestemt tid, og det vil sannsynligvis bli relativt lenge til neste gang vi hører fra oss. Både Thomas og Nicolai nikker litt bekræftende og svelger.

Har det vært noen krangler innad i gruppa, eller ligger det noe annet til grunn for den avgjørelsen?

– Nei, vi er veldig fornøyde med å ha fått jobbet sammen, men vi må rett og slett gjøre det vi ellers har drevet med, forklarer Nicolai.

Et band blir født

Han forteller videre at hele prosjektet startet med at to andre av gruppas medlemmer, Lars Horntveth og broren, Martin, ble bedt om å komponere et bestillingsverk til Vestfoldspillene 2003.

– Og de ville ha noe med sang, så da ble det egentlig ganske naturlig Thomas, sier Nicolai.

Nicolai, best kjent fra rockesuksessen Big Bang, Lars (gitarer og bassklarinet), og Martin (trommer), begge fra den elektroinspirerte jazzgruppen Jaga Jazzist, og Morten (Keyboard), bl.a. fra jazzkvartetten Shining, har kjent hverandre i en lang årrekke, men Thomas var helt fersk i denne delen av musikklandskapet.

– Ja, jeg har jo stort sett gjort mye soloting, men jeg føler at jeg har fått god kjennskap til hva som skjer i det hjørnet vi er i nå (The National Bank, red. anm.), sier Thomas.

– Dokke e fantastiske!

En kveld med The National Bank på scenen bekrefter imidlertid at prosjektet ikke har blitt annet enn et stort tilfredsstillende pluss. Og at vennskapet har slått dyp rot innad i denne musikkfloraen av eminente kunstnere, kommer ettertrykkelig til syne under mer eller mindre hele den energiske konserten. Låt på låt sprenes ut fra scenen, og ikke en eneste tone slipper forbi uten gjennomført begeistring og frodig tiljubling.

– Dokke e fantastiske! Dokke e heilt fantastiske! Utrolig kjekt, kommer det fra Thomas gang på gang, som tilsynelatende elsker drivpublikumet opp og i mente. Og på scenen formelig regner det god stemning. Samarbeidet de fem i mellom er genuint og rett fra hjertet.

Going solo

Men nøyaktig hva går dere tilbake til når dere legger TNB på hylla?

– Jeg drar til New York etter hvert for å spille inn noen låter med soloprosjektet mitt, bekrefter

Thomas.

– Og jeg skal fortsette med en soulaktig gruppe som heter Southpaw, skyter Nicolai inn. Alle medlemmene i The National Bank har utvilsomt nok musikk å fylle tiden etterpå med, og etter konserten på driv gjenstår kun en konsert i Bodø og et innslag under sendingen av årets spellemannspris, hvor de for øvrig også er nominert til pris for årets popskive. Når dette er unnagjort må vi nok bare ta til takke med litt nostalgisk lytting til gruppas første og hittil eneste utgivelse, The National Bank.

Hvordan jobber dere låtene frem? Er det noen som står spesielt sentralt i utformingen?

– Tja, Lars er jo en viktig drivkraft i den forbindelsen, men egentlig er alle omtrent like mye med på å få låtene ferdige, svarer Nicolai.
– Og jeg føler at musikken gir mye plass til å lage mine egne melodier, på en måte som stemmen min passer til, sier Thomas. Det var uansett en felles oppfatning fra alle i gruppa at dette ikke skulle være noen ny plate fra Thomas Dybdahl solo med band, eller en ny jagaplate.

– Mere! Mere!

– Mere! Mere! kommer det fra det entusiastiske publikumet. Konserten er en bekræftet suksess. Og i det storschlägern Tolerate klinger ut blant forsamlingen en siste gang går det opp for oss at dette er et band vi vil savne ikke så rent lite fra tid til annen. Men nå, for denne gang, har The National Bank gjort opp regnskapet, og vi så at det var godt.

FOTO BENTE JENSEN/THERESE-M. LINDSETH

Populærkulturen er spekket av referanser til antikken. Her har du noen av dem:

Melinda og Melinda

Woody Allens film Melinda og Melinda refererer til Platons Symposium, også kalt Drikkegildet i Athen, forteller Helene von Hofsten, professor i antikke studier ved hum.fak, UiTø.

Ikke bare er filmens utgangspunkt en diskusjon om forskjellen på tragedie og komedie, men det er også et selskap som står i sentrum og starter handlingen. Motivet med den ubudne gjesten som dukker opp (Melinda) kan også sees som en referanse til Platons dialog.

– Det er kanskje svakt grunnlag for å se en slik sammenheng, men jeg er ganske sikker på at jeg har rett. Jeg vet regissøren har brukt referanser til antikken i sine tidligere filmer, sier hun.

Morpheus i The Matrix

Ifølge gresk mytologi er Morpheus drømmeguden, sønn av søvnguden Hypnos. Morpheus sender ut drømmer til folk, enten gjennom porten med gode drømmer eller porten med falske drømmer. I The Matrix gir rollefiguren Morpheus helten Neo valget mellom en rød pille og en blå pille. Den ene er sannheten, den andre en løgn. Neo tar den røde – sannheten.

Harry Potter

J.K. Rowling, forfatteren av Harry Potter bøkene, studerte blant annet latin, noe hennes bøker bærer preg av. Når Hermione sier "Wingardium leviosa" for å få en fjær til å lette, er "wing" det engelske ordet for "vinge", mens gardium på latin betyr "å fly opp", mens leviosa betyr "å gjøre lett". Og Hogwarths motto, Draco Dormiens Nunquam Titillandus, oversettes fra latin som "kil aldri en sovende drage". Den tre-hodede hunden Fluffy som i den første boka vokter skatten,

er dessuten en referanse til Cerberus, hunden med flere hoder som ifølge gresk mytologi vokter dødsrikets porter.

Buffy

– Snakk ikke latin foran bøkene, sier Giles, Buffys vokter, in en episode når Xander, i et forsøk på å forklare hvordan magi fungerer, sier:

– Du kan ikke bare si "librum incendere". Oversatt fra latin betyr det "bøker, ta fyr", hvilket de selvfølgelig også gjør.

Peter Pan

Pan er navnet på den lekne gjeterguden i de greske klassikerne og senere navnet forfatteren J.M. Barrie ga til hovedperson Peter Pan i sin fortelling om Neverland, eller Aldriland som det heter på norsk. Neverland har dessuten klare likhetstrekk med Elysium og De saliges øyer ved verdens ende beskrevet i gresk mytologi. Slik Neverland var landet for evig barndom, var Elysium landet for evig ungdom.

Antikken er ernæring for kreativ virksomhet.

Synnøve des Bouvrie, professor.

og har 29 studenter oppmeldt. Få studenter har sine konsekvenser i forhold til undervisning.

– Jeg er litt skeptisk til om vi trenger det på fire universiteter slik det er nå. Vi hadde kunnet gi mer utførlig og mer effektiv undervisning også på lavere nivå om det hadde vært større samarbeid mellom universitetene, kommenterer **Helene Whittaker von Hofsten**, professor i antikke studier ved UiTø.

Det blir litt tomt når det bare er to-tre studenter i klassen.

– For mange studenter betyr det sosiale mye og mangelen på studiemiljø har derfor innflytelse på hvordan undervisningen fungerer.

Bred interesse i Bergen

Situasjonen i Bergen er imidlertid en annen. Der er det totalt 73 studenter på bachelorprogrammet i antikke studier, fordelt på tre kull. Faglig ansvarlig for programmet, professor Jørgen Christian Meyer, kan fortelle om bred interesse blant studentene:

– Antikken står ganske sterkt i Bergen ved alle de impliserte fagene, og det er god søkning til studieprogrammet i antikke studier.

Hans kollega i Oslo, faglig ansvarlig for bachelorprogrammet i antikk kultur og klassisk tradisjon i Oslo, professor Monika Asztalos, kan også melde at antikke studier står sterkt i Oslo.

Hvorfor denne forskjellen mellom Tromsø og Bergen/Oslo?

– Det henger sammen med at Oslo og Bergen opp gjennom tidene har bygd sterke fagmiljøer og ikke bare i de klassiske språkene. Det er også i Bergen og Oslo et langt større rekrutteringsgrunnlag, forklarer Meyer.

– Ikke en dans på roser

Tilbake i toppetasjen i hum.fak bygningen lærer Norås om Homers store epos Iliaden og Odysseen. Men bare snop er det ikke.

– Du må jo jobbe med det, det er jo vanskelig. Det er ikke en dans på roser

å lese disse bøkene som er skrevet på tung gammalnorsk versemål. Det er kjempemorsomt, men du må trække gjennom mye drit, forklarer Norås. Professoren hans, Synnøve des Bouvrie uttrykker seg med litt andre ord:

– At ting er fremmed, det må vi tåle. Om det er grekere eller din bestemor, det er ingen forskjell. De levde begge i fremmede verdener. Har man ikke interesse av grekerne, har man ikke interesse av sin bestemor. Det er mitt prinsipp.

Kanskje blir det bedre tider for antikke studier ved UiTø. Des Bouvrie mimrer om at det for bare 10-15 år siden kunne være opptil 40 studenter på det som var grunnfag i antikkens kultur før kvalitetsreformen. Men hvordan tiltrekke seg studenter til et fag med støvete rykte? Kanskje har Norås noen tips å komme med. For når forelesningen er ferdig og studenten pakker sammen, mumler de Bouvrie: – Snopefag, ja...den må jeg huske.

– Jeg satt der og tenkte "åh dette er feil". For eksempel Patrokokos, som i eposet er elskeren til Achilles, var søskenbarnet hans i filmen. Og i boka står det han gråter en elv over drapet, mens i filmen viser de eneste liten dråpe, ler han.

– Men jeg satte pris på kampscenene, da.

Nødvendig på fire universitet?

Men selv om det er stor interesse for antikken i samfunnet generelt, gir ikke dette uttelling i antall studenter i antikke fag i Tromsø, unntaket er latin som også tilbys som fjernundervisning

HOMER: – Et skikkelig snopefag, sier Kjell Håkon Norås, en av to studenter oppmeldt i bachelorprogrammet i antikke studier ved UiTø.

Helt gresk for tromsøstudenter

Tar du antikke studier ved Universitetet i Tromsø har du en lykke og en last i studentlivet: Du får bra oppfølging av forelesere, men er veldig ensom.

Tekst BENTE JENSEN

– Det er et skikkelig snopefag, sier Kjell Håkon Norås. 21-åringen har alt snopet for seg selv denne fredags morgenen som eneste studenten som har møtt opp på forelesning i faget "antikkens kultur". Den andre er syk.

Få studenter

På det faglige plan er det helt topp å være så få i timene, forteller Norås:

– Du får jo helt sinnsykt med oppfølging og du er nødt til å kunne stoffet ditt når det bare er deg og foreleser.

Likevel fører mangelen på studiekamerater til at noen velger å droppe antikke fag.

Gøril Kristoffersen er en av tre studenter som var meldt opp i gresk i januar. En etter en datt de av og til slutt var det bare henne igjen før hun i slutten av februar bestemte seg for å droppe faget.

– Hovedgrunnen til at jeg slutta var tanken på at jeg skulle studere gresk alene i tre år. Å sitte helt alene i tredje etasje på hum.fak, 12 timer i uka og ikke ha noen på mitt eget nivå å diskutere med, er litt stusselig. Da blir man litt utafør, forteller hun.

Ikke av moten

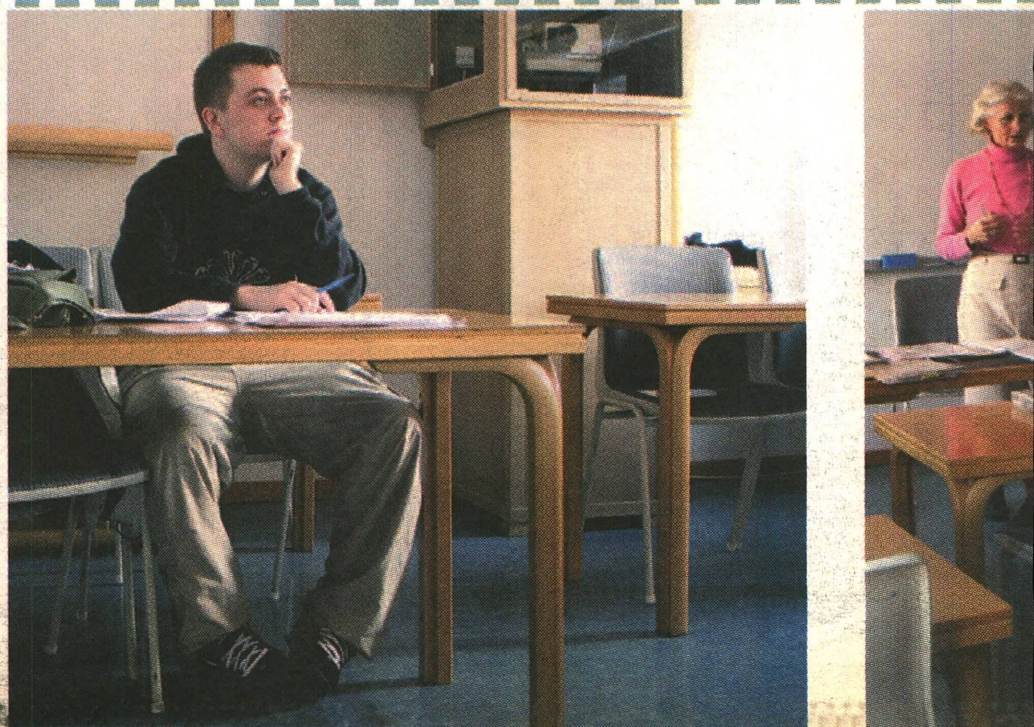
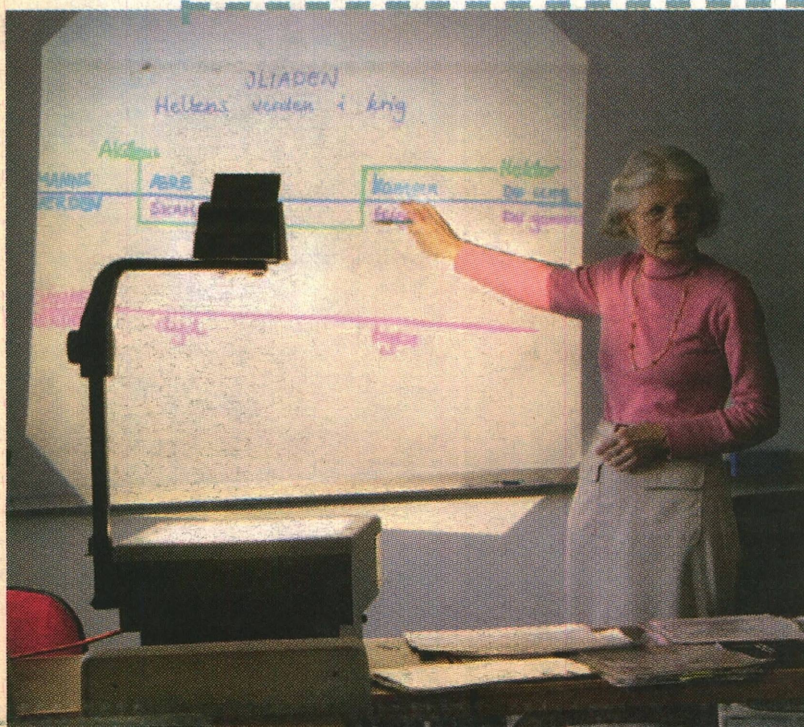
Det er ikke det at antikkens kultur går av moten som gjør at studentene skyr fag som gresk. Studiet av antikken er innbakt i de fleste fag på universitetet; man lærer om Aristoteles og Platon i statsvitenskap såvel som filosofi;

du må kunne din latin hvis du skal bli lege og kjennskap til gresk mytologi må du ha hvis du skal bli religionsviter. For ikke å nevne populærkulturen – som er spekket med klassiske referanser.

– Alle filmene som har kommet (Troja og Aleksander red.anm) – folk syns jo

– Du får jo helt sinnsykt med oppfølging

det er spennende, sier Kjell Håkon. Og jo da, han har sett Troja.

Piratbowling

Men tilbake til turneringa. De fleste hadde begynt med den tradisjonsrike studentformen for bonding, nemlig inntak av alkohol. For enkelte i store mengder, for andre i moderate. Etter oppvarmingsrunden ble den første runden påbegynt, hvor de fleste lagene gjorde det ganske bra, og flere klarte å få til strike – det at de klarte å felle samtlige kjegler på ett kast. Mitt lag gjorde det ganske bra på denne runden, med mange dyktige kast av de mannlige deltakerne, og kunne sikkert ha kommet lengre, hadde det ikke vært for min elendige deltakelse i spillet. Men som sosialt arrangement var det ingen sure miner over at det ikke gikk så bra som det kunne ha gått. Andre runde, som kom i gang ganske seint, var en litt verre opplevelse for de fleste lagene. Det var også begynt å bli mindre entusiasme for spillet, men kanskje mer entusiasme for den sosiale delen. Angelica Nyborg var en av de få som hadde fulgt oppfordringen om å bruke kostyme som medlem av ett lag der alle kom som pirater. Hun hadde ingen problemer med å se for seg ny deltakelse neste år – Jeg synes det var veldig bra, det var et godt arrangement, det er fint at folk kan bli bedre kjent.

Prisutdeling

Til slutt var det på tide å foreta det som mange ikke så på som det viktigste siden de allerede hadde dratt videre til neste vorspiel, premieutdelinga. Her ble ikke bare vinnerlaget ble premiært, det var priser blant annet for verste spiller – Dumbo², for første kvinnelige og mannlige strike, samt for det beste – og verste – kostyme. Enkelte av deltakerne var mer fornøyd med å bli premiært enn andre. Dumbo² kom med et gledesstrålende utrop når prisen Dumbo ble utdelt, før arrangørene kunne fortelle personen at hun var Dumbo opphøyd i annen – hvilket, for de som ikke hadde fått med seg nok matte betydde Dumbo ganger Dumbo. Det var nok flere enn meg som var glad for ikke å motta denne prisen. Vinnerlaget fikk så vidt holde i en vandrepokal for anledningen, men siden det er en vandrepokal, befinner den seg nå i kantina på høgskolens avdeling for ingeniør- og økonomifag. Dette laget hadde tatt navn etter en av deltakerne, og kalte seg derfor Bjørn Christians lag. Team Frank, som fikk pris som konkurransens tapende lag måtte også komme frem for å motta pris. Det sosiale samværet fortsatte for mange av de fremmøtte da bowlingturneringen ble avsluttet i titiden, og etter et kort intermesso på vorspiel ble mange observert på ett av mest Tromsøs populære vannhull til sent på natt. Dagen derpå har

Bowling – er ikke det synonymt med harry menn i hestehale?

før den styrte seg rett inn i renna, og kjeplene, de var plassert som før. Etter ett par forsøk senere gikk det litt bedre, men det var fortsatt ingen stor suksess.

Danner nettverk

Samtidig drev arrangørene og sprang litt småstresset rundt for å informere deltakerne om hvordan opplegget kom til å fungere.

– Når dåkk é ferdi me første runden, må dåkk stopp og vent. Kai Ove Rossvoll, 2. års økonomistudent hilser kjapt før han haster videre for å prate til det neste laget. Ett par dager før ringte jeg ham for å avtale intervju.

– Om ti minutter? Var svaret jeg fikk, og siden det var like greit å få det unnagjort med det samme, sa vi det. Rossvoll kunne fortelle at bowlingturneringa er det første sosiale arrangementet som, dersom det går som arrangørene håper, har som mål å bli en årlig tradisjon blant

økonomistudentene. Turneringa kom i gang i fjor etter initiativ fra Jan Ingebrigtsen, som på det tidspunktet gikk 2.året økonomi og samtidig satt som kasserer i Studenttinget. Han fikk med seg Rossvoll, som dette året har fått hovedansvaret for å utarbeide arrangementet. Nytt i år er deltakelsen til 3.året, som stilte med 12 spillere. Å danne kontakter var en av tingene han trakk frem som viktig med turneringa, siden mange av studentene vil møtes seinere i arbeidslivet, og det er derfor synd det ikke har eksistert lignende turneringer tidligere. – Å danne et nettverk er et av nøkkelordene man lærer når man studerer økonomi, har du kjenninger overalt, så får du ting fortere gjort. Du vet at dette kanskje er en potensiell person som kan være hyggelig å ta en kopp kaffe med og diskutere med, kommenterer Rossvoll.

Jeg fomlet litt mens jeg forsøkte å huske hvordan man skulle holde på kula.

kanskje vært bedre for mange av deltakerne, men de fleste vil si at bowlingturneringa lykkes med sitt opprinnelige mål, nemlig å bli bedre kjent med hverandre.

g

Det første jeg la merke til da jeg kom inn i hallen var det neste totale fravær av kostymer, på tross av oppfordringen fra arrangørene. Mitt lag hadde også ignorert denne oppfordringen. De fleste lag hadde okkupert en bowlingbane og begynt på oppvarmingsrunden. Det var nå på tide å prøve noe som ikke hadde gjort siden videregående. Jeg fomlet litt mens jeg forsøkte å huske hvordan man skulle holde kula. Var det kanskje med pekefingeren

og langfingeren i tillegg til tommelen, tro? En lagkamerat kunne enkelt fortelle meg at, nei, det var feil, den aksepterte fremgangsmåten

var å holde kula med langfingeren og ringefingeren i tillegg til tommelen. Så var det tid for første kast. Den grønne kula kjentes litt tung ut, men etter mye styr med hvordan det skulle gjøres var det ingen vei tilbake. Jeg tok sats, og vips, var kula på vei nedover banen

FOTO LENE RASCH

BOWLING: Vinnerlaget bestående av (fra venstre) Jon Torger Strøm, Camilla Johansen, Bjørn Christian Pedersen og Siren Stokkland med vandrepokalen

Rangering av bowling som helsebringende aktivitet:

Hvor morsomt?

Bowling er gøy og finnes i mange varianter. Bowling er også litt flaks betont, noe som gjør at de som kanskje ikke er den fødte bowler kan ha litt flaks og få en strike. Mestringsfølelsen får ett lite "punch" etter ett slag bowling.

Hvor slitsomt?

Bowling er ikke særlig slitsomt. Ganske lett egentlig, selv om flere av oss følte at høyrearma ble litt sliten etter hvert. Turen til disken etter mer brus og pølser er heller ikke særlig lang. Bowling er rett og slett en avslappende idrett, men noen kuler er i tyngste laget for en utrent høyrearm.

Hvor sosialt?

Ahh – Her er bowling virkelig en vinner! Hva er vel mer sosialt enn akkurat en runde bowling? Man kan være mange, man kan være få, og snakke mellom rundene. Dessuten er konkurranseformen akkurat passe hard. Man ender som regel ikke opp i krangel og basketak etter en runde

bowling.

Hvor høye krav til trendy/ dyrt utstyr?

Som en menig bowlingspiller er ikke dette noe pes. Du får lånt sko til femten kroner parett. Mens kulene ligger der til fri disposisjon. Skal du derimot drive bowlingen til ett mer profesjonelt nivå, er nok kravet til utstyr litt høyere. Da skal du helst ha egne sko (ca 1000 kr) Egen kule (ca 1800-3000), kanskje en bag (ca 300 kr) og kanskje en bowling hatt på toppen og du må nok regne med en utstyrspakke på rundt 3500 kr.

Hvor mye fysisk kontakt/ bra for sjekking?

Ja, absolutt et eldorado for sjekking. Banene ligger tett og det er lett og komme i kontakt med nabobanen. På fredagene er det dessuten disco-bowling, her bør man imidlertid være litt obs på at gjennomsnittsalderen er ca 17 år.

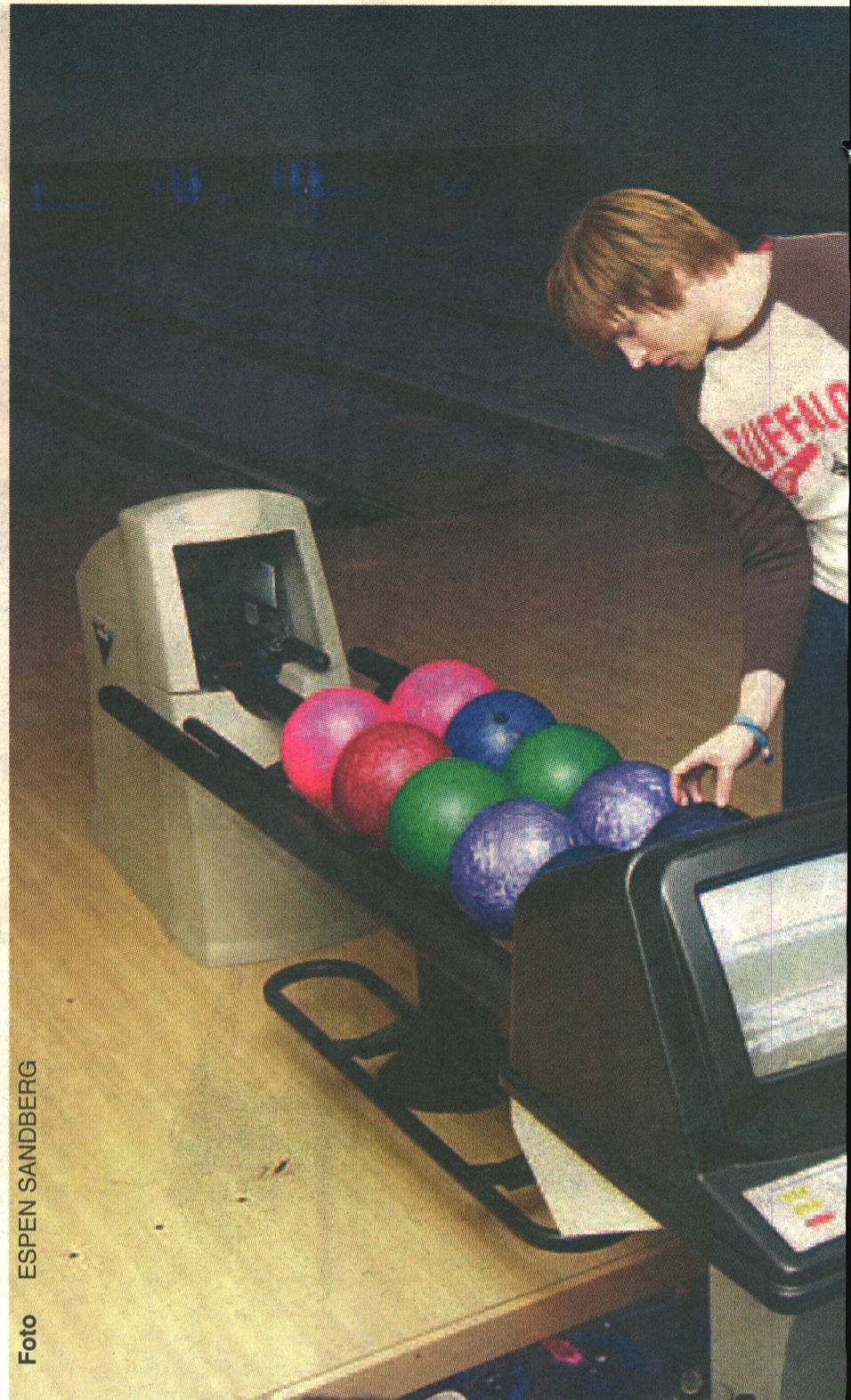

Foto ESPEN SANDBERG

Bonding med bow

De tar networking på alvor og spiller ikke for å vinne, men for å bli godt kjent. For andre år på rad gikk økonomistudentenes egen bowlingturnering av stabelen fredag 18. februar.

Tekst JULIE UTLER GJENGEDAL

Jeg hadde egentlig ikke tenkt å delta på turneringa. Bowling – er ikke det synonymt med harry menn i hestehale, vest og bukser som viser rumpesprekken? Eller hadde discobowling noe for seg, et konsept bowlinghallen nylig har introdusert til byen – sikkert i ett forsøk på å nå ut til en litt annen kundegruppe enn de som normalt benytter seg av tilbudet.

Avbrekk

De fleste som vokste opp i Tromsø på 90-tallet forbinder for det meste bowling med et velkomment avbrekk i den normale gymundervisningen. Endelig slapp vi å løpe rundt etter en

ball i ett par timer, den småsadtiske coopertesten eller styrketrening anført av en lett hoderystende gymlærer – som selvfølgelig ikke kunne skjønne hvordan denne internettungdommen kunne være så pysete. Bowling, derimot, betydde to timer med småprat, ingen svetting og lite forventningspress.

Så da ei venninne spurte om jeg ville delta på hennes lag, tenkte jeg – hvorfor ikke prøve å se om det kunne ha noe for seg? Siden den

– Å danne et net er et av nøkkelord man lærer når studerer øko

avstengte delen av bowlinghallen har alkoholserving og i praksis kom til å fungere som ett vorskpiel for mange av de fremmøtte, var det ikke så vanskelig å si ja.

Teknikken

FOTO: HALOGALAND TEATER

LANGDRYGE AVHØR: Nils Johnson (t.v) og Pål Sverre Valheim Hagen opptrer i mange lange avhør sammen.

Et uforløst potensiale

Forbrytelse og straff
Oppsetning på Hålogaland teater
24/2-17/3

TEKST: JOEP AARTS (JA)/
ASKILD GJERSTAD (AG)

Torsdag 24. februar var det duket for premiere på Hålogaland Teater sin oppsetning av Dostojevskij's Forbrytelse og straff. Utopia sine to utsendte var på plass for å vurdere resultatet.

JA: HT har for anledningen hentet den anerkjente og prisbelønte russiske regissøren og manusforfatteren Yura Butusov til Tromsø. Med ham kom også scenograf Alexandr Olrov og kostymedesigner Irina Tsjerednikova. Det er klart at forventningene er store når en anerkjent russisk regissør kommer til Tromsø for å sette opp en av verdenshistoriens største romaner.

AG: Denne oppsetjinga lever opp til forventningane når det gjeld scenografien. Bruken av lys og mørke, oppbyggjinga av scenen, musikken og måten publikum omkranser scenen på er svært effektfulle verkemiddel i stykket. For meg er fleire av desse grepa ei ny erfaring, og det gjorde at kvelden trass alt vart minneverdig.

JA: Jeg er enig i det, men det er klart at en dristig scenografi forutsetter en spennende helhet. For eksempel bygget den voldsomme åpningsscenene opp til mye spenning som etter min mening ebbet av istedenfor å bli utløst. Men Olrov har klart å gjøre mange effektfulle

grep, for eksempel det bevegende scenegulvet som bygger opp under den vaklende troen til Raskolnikov. Dette reddet på en måte forestillingen. AG: For meg har romanen "Forbrytelse og straff" ein heilt spesiell plass i litteraturhistoria. Den har ein intensitet i handlinga og eit mangfald i motiv og persongalleri, som gjer den til ein av mine største lesaropplevingar nokonsinne. Denne posisjonen romanen har i mitt og mange andre sine liv som lesande, trur eg er eit dårleg utgangspunkt for ei teateroppsetjing. Korleis kan halvanna time teater leva opp til slike forventningar?

JA: Jeg synes ikke nødvendigvis at en kanonisert roman - selv om den er såpass omfattende som Forbrytelse og straff - ikke egner seg for en teateroppsetning. Men en oppsetning må i så fall tilføye noe til den leseropplevelsen du snakker om. Den må kaste nytt lys på problemstillingene romanen tar opp og utfordre tilskuerne til å revurdere sine meninger.

Mangelfullt manus

AG: Mi hovudinnvending mot denne oppsetjinga manuset. Regissøren gjer etter mi meining fleire hårreisande val i sitt manus. For det fyrste har han utelatt fleire sentrale motiv frå romanen. Det mest kritikkverdige er at han så godt som utelet det viktige ortodokse motivet i romanen, som går ut på at det er nødvendig å lida for å oppnå lukke. Sonja er ein sterk berar av dette motivet i romanen, og ho kunne med eit par enkle grep ha vore det same i stykket.

JA: Det er klart at man må kutte mye når man skal skrive manus fra en bok

på mange hundre sider. Men jeg er enig i at valgene regissøren har tatt er underlige. Det gjelder da spesielt vektleggingen av avhørene og scenene på politikontoret. De er viktige i romanen også, men det er nok egentlig de indre monologene som klarer å fange opp det motsetningsfylte og interessante med hovedpersonene. Og det ville slett ikke ha vært umulig å veve dem inn i stykket. Ved å stryke dem fremstår stykket som ganske overfladisk.

AG: Dessutan synes eg ikkje at det fleirtydige i Raskolnikov sin karakter kjem godt nok fram. Ikkje minst er hans sterke idè om at han drep for å få tak i pengar til å hjelpa dei fattige utelatt. Raskolnikov sin parallellfigur Svidrigailov er også utelatt frå manus, dette er også eit noko underleg val. Han representerer Raskolnikov sitt farlege potensial, og dersom Svidrigailov var med kunne ein ha fått fram fleire sider av Raskolnikov sin karakter og alle dei langdryge forhørsscenane kunne ha blitt nedtona.

JA: Helt enig! Potensialet som ligger i den komplekse personligheten til Raskolnikov blir ikke godt nok utnyttet i stykket. I oppsetningen er det bare den arrogante og stormannsgale Raskolnikov publikummet får se.

Troverdig Sonja

JA: Et annet kritikkverdige punkt med HT sin oppsetning var det teatraliske skuespillet til nesten samtlige skuespillerne og det unaturlige samspillet mellom de fleste. Det var egentlig bare scenene med Sonja og Raskolnikov som gjorde sterkt inntrykk på meg. Spesielt monologen til Raskolnikov, der han minner en

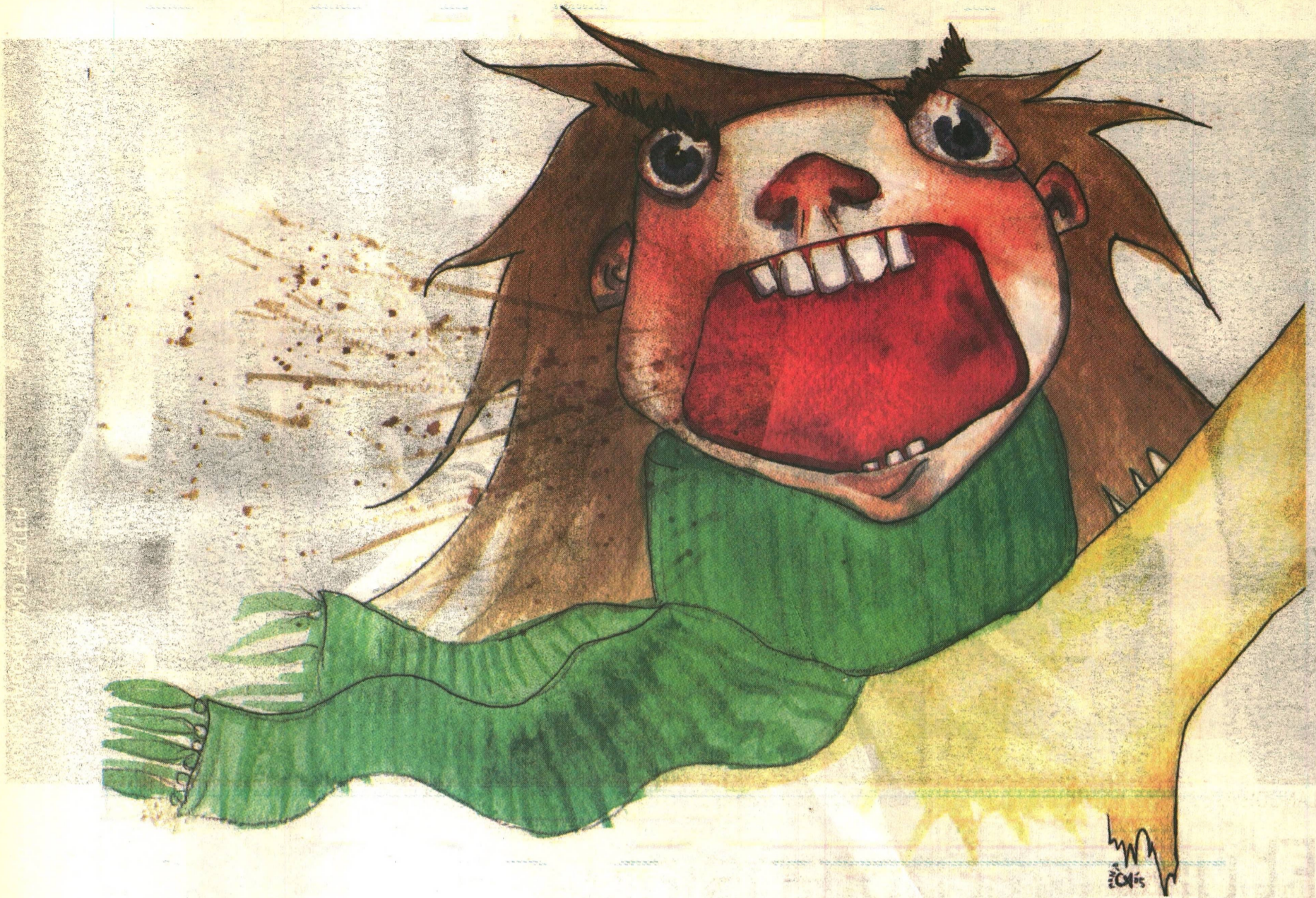
episode fra sin barndom om en hest som blir slått i hjel, klarte å fengsle publikummet. I scenene der verken Raskolnikov eller Sonja deltok mistet jeg fort oppmerksomheten. Pål Sverre Valheim Hagen, som spilte utrolig sterkt i Skråninga tidligere på HT, var sterkest og klarte å fremstille Raskolnikovs rastløse og motsetningsfylte vesen på en naturlig måte, selv om det nevrotiske ofte fortrenget de andre problematiske sidene ved Raskolnikovs personlighet. Men det bunner kanskje i feil med manuset.

AG: Eg er enig med at det er noko teatralisk over skodespelarane. Dette er likevel ikkje eit problem i heile stykket, nokre av scenane er svært velspela og naturlege. Etter mitt syn kjem ikkje Valheim Hagen like godt ut her som i Skråninga, også han blir for teatralisk i dei lange avhøyra. Marte Magnusdotter Solem er den som imponerer mest, og ho framstiller Sonja sitt sarte og stillfarne vesen på eit svært troverdig vis.

Overraskende god kritikk

AG: Eg undrar meg over Nordlys og Bladet Tromsø sine meldingar av stykket. Begge gjev framføringa terningkast fem. Kan det forsvarast å gje ei såpass teatralisk og einsidig tolka framføring fem på terningen? Eg synes ikkje det, og eg stiller meg uforstående til desse meldingane.

JA: Det virker som om anmelderne på forhånd hadde bestemt seg for å lovprise stykket (heia Nord-Norge!), og det er kritikkverdige at avisene ikke tar opp de problematiske sidene ved oppsetningen som så tydelig er til stede.

Den raskeste veien til en dårlig dag

Hver morgen tar hundrevis av folk bussen til Universitetet. Hver morgen får også mange knust sin drøm om at dette kommer til å bli en fin dag.

Tekst MARTHE WIKRAN
III MONICA WESTVOLD

For hva er verre enn å starte dagen med å først kjempe i busskøen med en eller annen kjerring som istedenfor å si at hun var før deg i køen, heller dytter til deg så du ramler baklengs og havner helt bakerst i køen? Så blir det endelig din tur. Du finner frem busskortet, personen foran deg trer til side, og der møter du bussjåførens onde blikk. Ikke noe god morgen til deg, nei. Her blir forsiktige smil besvart med et grynt, og en anelse slår deg, idet du stiller deg tett inntil en litt for kraftig fyr med dårlig ånde, at kanskje blir ikke dagen helt som du hadde tenkt deg. For hva er det egentlig med bussjåfører? De fleste er som regel helt greie, ikke overglade, men hilser likevel og er behjelpelig hvis det er noe du lurer på, men så er det de som virkelig har bomma på yrkesvalget. De som virkelig kan ødelegge en hel dag. Har de glemt at de jobber i et yrke der

Men så sett dere for faen!

det kanskje lønner seg å kunne være litt i møtekommende? Det er disse

sjåførene som gjør at man gruer seg til å kjøre buss, som nesten gir deg skyldfølelse over å skulle kjøre med bussen.

Høflighet?

Men det mest irriterende på bussen, er likevel ikke bussjåføren, men noe som jeg tror er blitt en ny trend i Tromsø: det å ikke sette seg når ett sete blir ledig. Hva er det for noe? Det skjer nesten bestandig når det er stappfullt på bussen, og noen ringer av. Og i det den personen som har ringt av, har greid og knødd seg ut av bussen, og den personens sete blir ledig, virker det som om det oppstår en form for sykdom rundt de to, tre personene som har tilgang til det ledige setet. Man kan kanskje kalle denne sykdommen for høflighet, men når man kjører buss så gjelder ikke de samme reglene som ellers. Det gjelder å være kynisk. I allefall så blir de to, tre personene som kan sette seg på setet, stående og stirre på det, akkurat som om noen har gitt dem forbud mot å sette seg, mens vi andre, som fortsatt står knødd opp i hverandre og puster sidemannen i øret, ser lengselsfullt på det ledige setet. De fortvilende menneskene greier ikke bestemme seg for hvem som skal sitte og lar heller bare stolen stå tom, slik at det blir rettferdig for alle. Det er da, og jeg er sikker på at det er flere, jeg kjenner all busskjøringsfrustrasjon boble opp i meg, og kroppstemperaturen

begynner og bli litt for høy, at jeg får lyst til å skrike ut: **MEN SÅ SETT DERE FOR FAEN!**

Til slutt setter en vettig person seg, og blir da uglesett av de andre, som nå angret bittert på at de ikke satt seg først. Så humper bussen videre, og folk går av og folk kommer på.

Høyt og tydelig får vi ta del i andre personers privatliv.

Kringkaster privatlivet

Det finnes utrolig mange forskjellige ting man kan irritere seg over på bussen. Den vanlige er så klart folk som prater i mobilen. Høyt og tydelig får vi ta del i andre personers privatliv.

– Hva skal vi gjøre i kveld?

Gjørmebryting, ja, det kunne vel ha vært noe. Eller:

– Hun har vært utro med hvem?

Broren hans, Jens- Erik? Nei, nå tøver du?

Finnes det noe mer unødvendig?

Eller folk som ikke setter seg på det innerste setet, men plasserer tingene sine der, og seg selv på det ytterste. Da er det ikke så mange som tør, eller gidder og spørre om å få sitte der, og man kan nyte bussturen alene. Også har man de som ikke liker og sitte innerst. Ja, dere leste riktig, liker ikke å sette innerst. Hva er forskjellen på en kort busstur? Det eneste folk som setter seg på det ytterste setet gjør, er å skape en hel masse trøbbel. Lurer på hva grunnen til at disse personene

ikke tør å sitte innerst går ut på. Er det fordi de er redd for at vinduet skal ramle ut, eller kanskje de rett og slett har klaustrofobi? Jeg tror kanskje det hele er så enkelt som at det er en metode for selv å kunne kontrollere hvem man skal sitte sammen med.

Tips

Som dere skjønner og sikkert har opplevd, så er det en sport å kjøre buss, og det finnes en del forhåndsregler man kan ta. Det gjelder å være tidlig ute, beste sjanse til å få en bra plass. Godt utstyrt, ikke kle for mye på deg, ettersom man kan bli fort overopphetet og eventuelt svimmel, når man står mellom masse folk på bussen. Vær forsiktig med brå vendinger, som kan, med en svær sekk på ryggen, uheldigvis ende med at du dæljer sekken din inn i noen andre, som igjen faller og så har du, før du vet ordet av det, skapt et massefall i bussen. Et annet lite tips: Ikke drikk noe fra beger, som brus, milkshake o.l., altså alt som er i løst form, som kan ende katastrofalt, med milkshake rennende på alle dine medmennesker

Man kan kanskje kalle denne sykdommen for høflighet

som står ved siden av deg.

For busskjøring er ikke noe man skal spøke med, man kan komme hel igjennom den, uten større påkjenninger, eller man kan bli skadet for livet. I allefall få dagen sin ødelagt. Uansett, lykke til.

FOTO: ONKEL HUFFS HJEMMESIDE

DRIV: Onkel Huff won a controversial victory in the third round of Tromsø Rock City.

Judgement day

Third round of Tromsø Rock Battle brought Onkel Huff and Polkajugend to the next round on Thursday Feb 17th. Parts of the audience were surprised and a bit disappointed with this somewhat unsuspected twist of events.

Tekst INGVILD BUHAUG

Rocketboyz was a strong favorite before the concert, but obviously they're performance didn't impress this time. Imperialised Eyes claimed this was they're debut, but seeing, and hearing them, it was hard to believe. Utopia took for granted that this so far unknown ensemble were going to the next round, especially considering the overwhelming response they got. And then they didn't.

Secret jury

– It's been a close call, we were told from the stage, and some investigation revealed that the judges' votes tipped the scale. Judges? Yes, the contest has a jury. The jury consists of three judges, one is a representative from driv, and their opinion carries as much weight as the audiences. Undisclosed information from driv is the only reason why this is not mentioned, nor commented, before. Driv chose to have a jury in

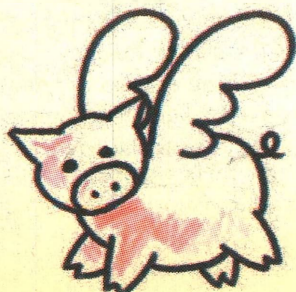
order to give all the bands, also the newcomers, a fair chance. Some of the bands have had more time than others to gather groupies and followers, and in the name of fair game and good rock, driv want to avoid "a coop" (As Utopia suggested in the last edition). Our enquiries about the identity of the jury members are roughly rejected:

– They don't want their name in the paper, says Tony Winkler, in charge of the contest. Respecting this wish no names will be published, even though it may seem odd that the jury is "secret". Driv has had problems finding jury members that are not bias in the small music community of Tromsø.

Second best wins

The identity of the third band, which almost made it but not quite, is also considered classified information by driv. Utopia, however, have learned from secure sources that the reason why this round has been controversial, also within driv, is because one of the winners won with "second choice-votes". When the audience members cast their votes they rank their two preferred bands; one gets two points and the other gets one. In this case the audience agreed on which band they liked second best, but not on the favourite. Two bands got almost the same amount of votes ranking them highest, and the end result was that only one of the band the audience rated as best went further in the contest, along with the band voted as second best.

One thing is for sure: in this thrilling drama everything is possible. Ludium, Herreklubben Schnytt, Heidiband and The Leftovers are tightening their strings and polishing their guitars for the upcoming round of the tournament in driv.

Du e lengten imot lys,
storm og stjernevimmel,
frøet i ei jord som frys,
natt og nordlyshimmel;
sommartu når snyen fell,
sol i mørketida,
måne over kvite fjell,
løkt på vinterstia.

Fra diktet "Du"
(Nordnorsk kjærighetssang)
av Helge Stangnes

Du kan snakke
med meg om alt
som hører livet til.. **STUDENTPRESTEN**
Øvre Lysthus - UiTø - 77644097 / 91342023

Studentenes sosialtjeneste

har åpent hver dag. Du kan ta kontakt om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold

Hvor: I kjelleren på SV-fak (egen inngang, v/busstoppet)
Treffetid: kl 0900 –1500 hver dag
Åpen time: Hvis det haster: kl 1300 – 1400 hver dag

Noen å snakke med?

Ta kontakt: Ekspedisjonen 776 49050
E-mail: sosialtjenesten@sito.uit.no

 Studentsamskipnaden i Tromsø

Opplev USA

Fly t/r New York fra 3.795,-

Reis med KILROY og SAS og opplev alt fra Ville Vesten til verdens beste shopping!

Washington..... 3.995,-	Miami..... 4.485,-
Chicago..... 4.195,-	Los Angeles..... 4.985,-
San Francisco... 4.985,-	Seattle..... 4.985,-

Opplevelsesreiser...

Western Wonder fra Los Angeles gjennom Grand Canyon og Las Vegas..... **7 dg kr 4.150,-**

Mountie i Nasjonalparker Nordvestlige USA og Canada..... **14 dg kr 6.630,-**

American freedom...

Leie bil per uke fra kr **1.520,-**

Leie motorsykkel per uke fra kr **3.545,-**

Campervan California per uke fra kr **2.230,-**

Vi har også hoteller i alle prisklasser - over hele USA!

Flyprisene gjelder fra Oslo for ungdom og studenter inkl. flyplassavg. for reise innen 4/6-05. Spør oss om gode flypriser for alle aldersgrupper og reise i andre perioder. Adventure-prisene gjelder selve landarrangementet og leiebil/campervan gjelder pr. person når to reiser sammen. Forbehold om evt. endringer, trykfeil og ledig kapasitet. Spes. betingelser.

Besøk oss i Strandgt. 36 for tips til din reise!

Tlf: 026 33
kilroytravels.com

KILROY
travels

FOTO: MARTHE WIKRAN

LILLE HENRIK: Studentene ved Drama 2 på Høgskolen i Tromsø feirer Ibsens 100-års jubileum med et stykke om Henriks liv.

Instant Ibsen

Studentene ved Drama 2 på Høgskolen aktiviserer også sitt publikum når de setter opp *Lille Henrik*, et teaterstykke om Henrik Ibsens oppvekst, på Kulturhuset 4. og 5. mars.

Tekst JULIE UTLER GJENGEDAL

Teaterstykket vil bli spilt på fire scener inne på Teaterloftet i Kulturhuset, men før publikum kommer så langt, må de være forberedt på at stykkets første scener foregår i trappa. Publikum vil hele tiden bli ledet av tre svartkledde fortellere, som skal kaste lys over det de hvitkledde foretar seg når de spiller ut scener fra Ibsens liv.

100-års jubileum

Lars Vik skrev skuespillet som ble valgt ettersom 100-års jubileumet for Ibsens død er et aktuelt tema i år, og det forteller om Henriks liv i Skien fra

han blir født til han fyller 15 år. Det tar for seg Ibsens familierelasjoner, deres trange økonomi og hyppige flytting for å vise hvordan oppveksten ble en referanse for senere diktning.

Ekspesimenterende teater

Drama 2 består av studenter fra Høgskolens avdeling for lærerutdanning, som under veiledning av Nina Matzow begynte innstuderingen av stykket rett etter jul. En av målsetningene til fordypningsstudiet Drama 2 er å skape eksperimenterende og kunstnerisk teater. Dette er det første året studentene hadde mulighet til å gjøre stykket mindre monologbasert enn det har vært tidligere år, fordi det desentraliserte samlingsbaserte studiet stort sett består av folk fra Tromsø-området.

Skuespillet har to forestillinger, fredag 4. mars kl. 18.00 og lørdag 5. mars kl. 14.00 på Teaterloftet i Kulturhuset. Billettpris: 60 kr.

Foto TVIBIT

TVIBIT: Band som Anti Nation, Alternia, Gestapo Bitches, Nikkeby Lufthavn, Regression Point og Shitrapev spiller på Dødtidsfestivalen, som er gratis.

Slå ihjel tid med festival

Null penger og mye tid mellom hendene? Lokale band spiller gratis på Dødtidsfestivalen på Tvibit 3 og 4. mars.

Tekst BENEDIKTE AAS

Dødtidsfestivalen arrangeres for andre året på rad, og begivenheten finner sted på Tvibit 3. og 4. mars. Gratisfestivalen har band som Anti Nation, Alternia, Beyond the Fences, Gestapo Bitches, Nikkeby Lufthavn, Quiritatio, Raging Fugitives, Revolt, Regression Point og Shitrapev å by på.

Da Dødtidsfestivalen ble arrangert i fjor ble det en ren suksess med stinn brakke foran Tvibits scene. Folk så ut til å storkose seg, og Tvibits gamle publikumsrekord ble slått.

– Det skjer ikke så mye for ungdom i

Tromsø, så vi tenkte vi skulle arrangere en rusfri festival for dem, sier Magnus Leirvaag Sandnes, en av arrangørene bak festivalen.

– Dødtidsfestivalen er et rusfritt alternativ til Fucking North Pole festivalen hvor vi også presenterer mer punk og hardcore for publikum.

I tillegg til mange lokale band har Dødtidsfestivalen også valgt å hente opp band fra Oslo, Nannestad, Bodø og Harstad.

– Harstad-bandet Revolt spilte i fjor også, og i år er de headlinere på Rock Mot Rus, så dette bandet er det absolutt verdt å få med seg, sier Sandnes og legger til at også de andre banda har mye spennende å by på.

For uten om en rekke konserter tilbyr Tvibit også gratis mat og vafler, samt CD-salg av bandene som spiller.

Dørene åpner torsdag 3. mars klokka 19.00.

Tøffe tisper

De er mellom 14-15 år, spiller tøff punk, og kaller seg Gestapo Bitches. Utopia tok en prat med vokalist Marianne Lein Moe.

Tekst MARTHE WIKRAN

Hvem: Gestapo Bitches er et punkband bestående fem 14-15 åringer: Cecilie Valder, Linn Evenset, Anna Hald, Alexander Steinvik og vokalist Marianne Lein Moe.

Aktuell med: oppvarmingskonsert for Turdus Musicus på driv fredag 4. mars og Dødtidsfestivalen på Tvibit 3.-4. mars.

Hvorfor akkurat Gestapo Bitches?:

– Artig og catchy navn, som er litt provoserende.

Hva gjør dere når dere ikke står på scenen og spiller tøff punk?

– Noen av oss spiller fotball, andre driver med pianospilling og teater. Og så lekser da.

Har dere i Gestapo Bitches kjent hverandre lenge?:

– Vi har alle, utenom Alexander, gått på barneskole i lag. Og nå går vi på ungdomsskolen sammen. Så har kjent hverandre en stund, ja.

Hvilken musikk spiller dere og hvorfor akkurat denne sjangeren?:

– Vi spiller punk. Vi synes denne sjangeren er tøff, og liker musikken.

Det er jo 18-årsaldersgrense på konserten deres på driv. Hvordan blir det å spille for så mange eldre folk. Gleder dere dere?:

– Det blir moro å spille på driv. Det er jo noe helt nytt og så blir det litt uvant, siden vi til vanligvis bare spiller på Tvibit, for venner og sånt. Vi gleder oss veldig, og håper at vi blir tatt godt i mot.

Får dere bra tilbakemeldinger?:

– Ja, for det meste. Mange sier det er annerledes og bra, mens noen ikke synes vi er så bra. Selv synes vi ikke at vi er de beste på å spille instrument, men vi satser heller mer på showet, og lager litt liv. Det er det som er morsomt.

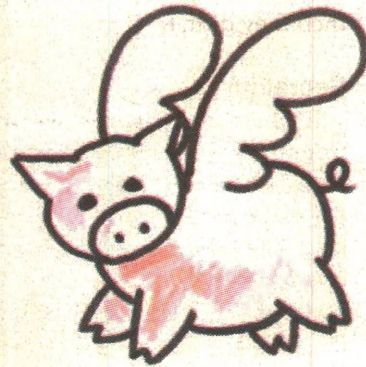

FOTO: www.nordstoga.com

SPELLEMANN: Nordstoga har lurt seg opp til Tromsø. Spiller på Rica 3. mars.

- Det blir kjempetøft i Tromsø

Det er travle tider for årets spellemannen fra Vinje. Torsdag 3. mars står Odd Nordstoga på scenen på Rica og hylar for Tromsøpublikummet.

Tekst ANETTE TUNHEIM JAKOBSEN

Denne folkekjære artisten ringer meg idet jeg akkurat har forlatt du dusjkabinettet.
- Du det derre intervjuet, når kan vi ta det? Du skjønner, eg har pause nu, så då passa det fint, sier han. Nordstoga er på turne, 15 spillejobber på 19 dager, da er det hektisk.

Koker på gamle oppskrifter
Nordstoga er alt annet enn selvhøytidelig, og det er nok en av grunnene til at han har smeltet så mange folkehjarter. Han er jordnær og folkelig. Nordstoga klarer ikke å nevne noe spesifikt som har inspirert ham musikkmessig.
- Nei, alt mulig. Folkemusikk, pop, amerikansk folk. Mest folkemusikk,

men da meiner eg alt fra rumba til, ja alt. Nordstogas musikk er ikke noe nytt krutt, men det er et folkelig innslag i norsk populærmusikk.
- Ja alt av musikk er egentlig oppkok. Man koker på gamle oppskrifter, så får man noko nytt av det då.
Hvordan vil du beskrive musikken din?
- Eg er veldig akustisk. Bruker ikke slike elektroniske ting, som samplera og slikt. Like ikke slik musikk som elektronika.

- Eg liker turnèliv
Det er tydelig at det er flere med samme syn. Siden NRK P1 A-listet "Kveldssong for deg og meg" i februar 2004 tok det fyr for Nordstogas musikk. Han dukket opp på avisforsider og på frokost-tv. Rundt omkring fikk folk oppleve magiske konsertkvelder med Norges nye musikkluring. Og på Spellemannsprisen sist lørdag håvet han i land to priser, en for Årets Spellemann og Årets mannlige artist.

Det hektiske turnè-livet gir vel lite tid til komponering av nytt materialet?
- Det blir lite tid til slikt, mest pølse og blad på Esso.

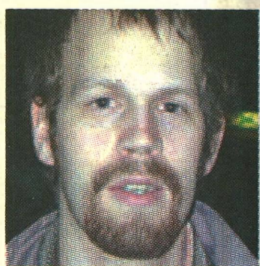
Når skal du ta det med ro da og få overskudd til å lage nytt materiale?
- Hvis eg får bestemme, så blir det avslutning i påska. Blir fint å bare være hjemme å ta det med ro. Men eg liker turnèliv, er vant med å underholde. Eg er slik.

Spent på Tromsø
Nordstoga gleder seg til å spille i Tromsø.
- Det blir kjempetøft i Tromsø. Vi kommer med helt band. Er litt spent, har aldri spelt i Tromsø før. Får håpe det kommer masse folk då.

Det skal nok bli show. Denne mannen har drevet med musikk helt fra barndommen av. Selv om ikke suksessen har gått ham til hodet, er han en av de mest markante musikerne på Norges landevei. Overraskende for mange, kanskje mest ham selv.

5 i klemma

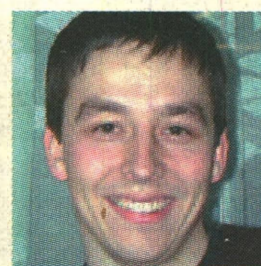
Hvis du kunne ha byttet liv med en person for en dag, hvem ville du byttet med og hvorfor?

Eirik Høst (25), bachelor religions vitenskap
- Nelson Mandela. Interessant person, som jobber for en god sak, AIDS, og som bryr seg om hvordan andre mennesker har det.

Trude Johansen (32), dokumentasjons vitenskap
- Byttet med noen som har litt mer tid, som slipper å stresse. Eller kanskje Dorthe Skappel, Hun har så fint hår og så fine klær.

Åmund Rognli (24), bachelor fiskerifag
- Ungan i barnehagen, de har det så lett. Ingen bekymringer, ingen lekser. Ingen har det vel egentlig bedre enn dem.

Stine Mari Dybdal (19), samfunns planlegging.
- Sanger med fin stemme, kanskje Unni Wilhelmsen. Hun har så fint hår også.

Monica Svorstøl (37), kunstvitenskap
- Odd Nerdrum. Fordi da kunne man male og gjøre alt det han kan for en hel dag.

Sidespor

Shitatbruk

Når egne begreper mangler, da melder det seg et sitat.
Johann Wolfgang von Goethe

Sånn begynner, fortsetter og slutter mine oppgavetekster der det diskuteres, gjøres rede for og sammenlignes. Vel, ikke akkurat slik, men alltid med et sitat. Det er jo det man gjør på universitetet man siterer gud og hvermann, men helst da hvermann som har sitert andre hvermann i tidsskrifter, bøker og artikler.

Det er skikk og bruk blant landets lærde. De stjeler ikke, de låner. Det er som den kanadiske artisten Michael Bublé sa på NRKs *Først og Sist* da han siterte en av sine musikalske forbilder: "Stjeler du fra en, er du en tyv, stjeler du fra mange, da kalles det forskning." Og ingen kultur er så gjennomsyret av sitatbruk som universitetskulturen. Hvis du kunne vri opp alle akademikerne som en vaskefille ville 90 prosent av det grumsete vannet bestå av signerte setninger.¹ Ingen sitater, ingen academia.

Det samme gjelder aviser. Journalist prater ikke med folk, de plukker sitater. Som reklamen sier, vi lever i en tid der vi forventer effektivitet. For ikke å sitere forfatteren Théophile Gautier: man skal ikke reise for reisens skyld. Ikke let ikke for letingens skyld på iver jakt etter neste nyhet. Kast ikke bort tiden, du vet jo hva du leter etter, det gjelder bare å finne kildene. Ad fontene!

For det er så greit med sitater. Du finner alltid en som er enig med deg og det høres jo utvilsomt mye bedre ut når noen andre allerede har sagt det. Det gir autoritet - ser du, det er ikke bare meg som sier dette! Helst skal det være en berømt person med peiling, selv om det er nok at han (det må være en han, menn har mer troverdighet) er berømt.

Selvfølgelig har det litt med ydmykhet å gjøre også. Som Øystein Sunde ganske mange ganger har sunget: du må ikke komma her å komma her. Jeg skal i hvert ikke komme her og kommer her og tro at jeg, en liten jyping av en student har noe nytt å komme med i en universitetskultur som er eldre enn morragry. Hvis Jan Kjærstads romanfigur Jonas Wergeland kan briljere seg gjennom videregående og universitet med et knippe med sitater fra en håndfull store menn, hvorfor ikke jeg?

Men come on. Sitatbruk er ikke som å låne sukker hos naboen. Du gir det ikke tilbake, ofte kaster du det tilbake. Helst i trynet på en akademiske kollega, men helt saklig, selvsagt. Noen går enda lengre og stapper de løsrevne sitatene ned i strupen på vedkommende og begår, for å bruke Freuds ord, en akademisk form for fademord. Men pass på, det kan slå tilbake. For å sitere Benjamin Disrael: "De kloke lager sitatene og idiotene gjentar dem".

Tekst BENTE JENSEN

¹ Men ikke siter meg på dette.

Konsserter:

Torsdag 03.03

Tromsø Rock Battle, 4 innledende runde.

driv, 22.00. Ludium, Herreklubben Schnytt, Heidi Solheim m/band

Fire band kjemper om å gå videre i Drivs musikk-konkurranse. Vinneren får 20.000 til innspilling i profesjonelt studio. Lucky them.

Torsdag 03.03

Odd Nordstoga

Rica Hall/Rica Ishavshotell, 21.00.

Kom og se grisen som står og hylar i egne person. Odd Nordstoga lager liv i huset.

Torsdag 03.03 og Fredag 04.03

Døtidsfestival

Tvibit, kl. 19:00. Gratis festival, som garanterer å fylle all døtid du måtte ha. Band som spiller i år: Alternia, Anti Nation, Beyond The Fences, Gestapo Bitches, Nikkeby Lufthavn, Quiriatio, Ranging Fugitives, Regression Point, Revolt og Shitrape.

Fredag 04.03

Turdus Musicus + Gestapo Bitches

driv, 23.00

Tromsøs egne blonde, brutale rockere. Putt i øreproppene, slipp ned håret, og digg med.

Fredag 04.03

"Muskedunder"

Kaos. Onkel Tusj og Shit Kidd serverer hip hop, r'n'b og feeete beats.

Fredag 04.03

Ungarsk aften

Sparebankens festival, 19.30
Tromsø symfoniorkester presenterer ungarsk aften, så grav frem dine ungarske røtter og kom og se.

Lørdag 05.03

Big Paulie

Kaos. Big Paulie leverer en god blanding funk, soule og hip hop.

Søndag 06.03

Bertine Zetlitz

Rica Hall/Ishavshotell, 21.00
"The blue eyed girl" kommer til Tromsø. Ingen grunn til å ikke komme.

Onsdag 09.03

Emmerhoff & the Melacholy Babies

Blå rock. Fjorårets høydepunkt på Bukta-festivalen.

Torsdag 10.03

The Beautiful People + support

driv, 22.00.
De er Alarmpris- nominerte, de er fra Kristiansund, de har frenetiske sceneshow, de er HER!

11 Dj Sture - Classic house og garage

12 "The System" DocLjr snurrer dub, disco, soul og annet snadder.

Torsdag 10.03

Noas Ark

Domkirken, kl. 11:00/ 19:00.

Oppsetning av historien om Noas ark i samarbeidsprosjekt mellom Tromsø Symfoniorkester, Opera Nord og Tromsø Kulturskole.

Fredag 11.03

Operapub

Teaterkafeen, 21.00

Hør de tre flotte sangerne; Barytonen Frank Runar Gansmo, tenoren John Kristian Karlsen og sopranen May-Britt Forsberg Hovdenak. Her vil det bli presentert musikk av bl.a. Mozart og Carmen + mange flere.

Fredag 11.03

Dj Sture

Kaos. Dj Sture sturer ei og gir oss en herlig blanding av house og garage.

Lørdag 12.03

The System

Kaos. DocLjr snurrer blandt annet dub, disco og soul.

Onsdag 16.03

Yumi Yumi

driv, 22.30

Jenteduo fra Kunamoto City, Japan. Søk japansk tyggegummipunk.

Film

Torsdag 03.03

Filmklubben: Das Experiment

driv, 20.00. Tysk thriller som er rå og direkte, men samtidig menneskelig og til tider varm.

Handler om et eksperiment i et liksom fengsel, der både fanger og voktere er frivillige, men resultatet blir ikke helt som ventet.

Fredag 04.03

Premiere

We dont Live here Anymore

Fokus. Filmen gransker begjæret og følelseslivets labyrinter og gir oss et portrett av handlingsmønstret som tegner seg, når man desperat prøver å redde et ekteskap man i det skjulte har forsøkt bryte ut av.

Fredag 04.03

Premiere

Hotel Rwanda

Fokus. Filmen forteller en rørende historie om hotelldirektør og hverdagshelt Paul Rusesabagina. Ved å bruke sin posisjon reddet han 1000 flyktninger under borgerkrigen i Rawanda ved å skjule de på hotellet. Et levende bevis på at man kan

oppnå mye ved å åpne sitt hjerte og bruke av medmenneskeligheten.

Lørdag 05.03

Barnefilmklubb

Verdensteateret, 12.00. I dag vises den svenske filmen Tsatsiki, basert på bøkene med samme navn. Utrolig morsom og søt film om Tsatsiki, en gløgg guttunge som kom som et resultat av en heftig sommerflørt i Hellas for 9 år siden. Varmer kalde vinterhjerter. Ta med barna og dra og se.

Søndag 06.03

Filmklubben: Ukjent kode

driv, 20.00. Består av en serie "uferdige historier", fra forskjellige menneskers liv. De forskjellige historiene glir etter hvert i en viss grad inn i hverandre.

Diverse

Mandager

Blåmandag

Blå Rock. Kom inn å få husets spesial, øl og musikk av ypperste klasse. Hvem har sagt festen er slutt på søndags morgen?

Tirsdager

Vin de Pays d'riv

Vinkveld på driv, 100% stemning og 750 sitteplassa

Onsdager

Cirka

Vinkveld med dj. Dyp rød eller tørr hvit? Jatakk, begge deler!

Strøket

Onsdagsdisco. Plassen for deg med slunken pung og tørst strupe.

Fredag 04.03

Allmenn Quiz

Offside fotball & musikkpub, 20.00
Bli med i trekningen om en tur for 4 personer til den franske/italienske riviera med avreise den 16/8

Lørdag 05.03

Lørdagsuniversitetet -

Finnes det en nordlig sjel?
driv, 13.00. Emund Edvardsen, Institutt for pedagogikk, er foreleser.

Lørdag 05.03, 10.00 - søndag 06.03, 18.00

Kraft Cup 2005

Krafthallen. Fotballturnering for alle studenter og skoleelever på videregående. Innledende spill lørdag, sluttspill søndag. (kraftcup@hotmail.com)

Tirsdag 08.03

Den Internasjonale Kvinnedagen

Stortorget, 18:00. Tog fra Stortorget. Domkirka, 19:00. Kvinnemesse. Cirka, 20:00. Fest på Cirka.

Tirsdag 08.03

Quiz på Grand

Grand Baren, kl. 20:00. 4 mannslag kjemper om penger og stolthet. Allemenquiz.

Torsdag 10.03 - fredag 11.03, 12.30

Konferanse om Finmarksloven

Universitetet, Auditorium 1, Hus 1, teorifagbygget.
- Senter for samiske studier inviterer til konferansen "Finmarksloven - forholdet mellom internasjonale urfolksrettigheter og Norges samepolitikk.

Fredag 11.03

Fredagsquiz

driv, 20.00
Hvordan står det til med allmennkunnskapen? Dette er stedet å få sjekket det. Bli med på underholdene quiz.

Lørdag 12.03

Lørdagsuniversitetet

driv, 13.00. Finn Haugli fra Tromsø Museum har foredrag om "Planter i Nord- i naturen og hagen".

Mandag 14.03

Salsakurs

SAS Hotell, 19.00. Salsademika.no starter 4 ukers kurs i salsa. Come and shake it loose...

Teater/revy

Onsdag 02.03- torsdag 17.03

Forbrytelse og Straff

Kulturhuset/Scenehuset, hverdager 19.30, lørdager 18.00.

Se forestillingen om studenten Raskolnikov som begår et kaldblodig drap. Kunne du eller jeg gjort akkurat det samme under spesielle omstendigheter, eller er Raskolnikov rett og slett bare ond? Kom og finn ut.

Torsdag 03.03

Premiere

Dracula

Rådstua teaterhus, kl 19:00. Tredje klasse drama ved Kongsbakken vgs setter opp Dracula, basert på Bram Stokers roman, med en liten vri. Spilles også 04.03, kl 19:00 og 05.03, kl 14:00 og 19:00.

Fredag 04.03

Påtryneteatret

Rica Ishavshotell, 21.00. Gamle vitser blir som nye, kom å trim lattermusklene.

Lille Henrik

Teaterloftet, Kulturhuset, 18.
Se omtale på side 6.

Søndag 13.03

Pompeii

Rådstua teaterhus, kl 18:00. Spilles også 14.03, kl 18:00.

Mens vi venter på...

Nord-Norgebanen

Kulturredaktør Bente Jensen

Hva skjer? Vet du? kultur@utopia.no

77645900

• NR 4 • 02 MARS 2005 • UKE 9 • 30 ÅRGANG

Helt Gresk for studenter.....

Bowling s. 8-9

NoTaBene s.12